

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 6 – prosinec 2011

Ročník 13

Cena 5,- Kč

Přejeme našim čtenářům vánoční svátky plné klidu a pokoje, mnoho zdraví a spokojenosti v roce 2012.

Vánoce jsou už přede dveřmi. Rok uběhl rychle jako voda v řece. Přípravy vrcholí velkými nákupy potravin, pochutin a všelijakých dobrot. K Vánocům neodmyslitelně patří dárky. Přemýšlejme o tom, co napsal Anselm Grün (* 14. ledna 1945 v Junkershausenu), německý katolický kněz, benediktinský mnich, ekonom, filosof a teolog. Je mimořádně úspěšným autorem duchovní literatury a hlavním ekonomem opatství Münsterschwarzach. Napsal okolo dvou set knih a více než třicet titulů se dočkalo i českého vydání.

„Zvyk o vánocích se vzájemně obdarovávat je prastarý – a nepřestává mít smysl ani dnes. Bůh nás o Vánocích obdarovává sám sebou, sluší se tedy, abychom víru v tento jedinečný dar vyjádřili také ve vzájemném obdarovávání. Mnozí však časem začali považovat obdarovávání za něco existujícího nezávisle na Vánocích. Termín se sice ještě váže k Vánocům, ale s tajemstvím Vánoc už nemá nic společného. Právě v čase adventním bychom si měli uvědomit, že naše dárky budou odpovídat duchu Vánoc jediné tehdy, když druhým darujeme něco ze sebe samých. Svou lásku můžeme vyjádřit v jednom jediném dárku, možná i koupeném v obchodním domě, pokud do něj vložíme své vlastní úmysly, city k druhému, pokud jsme jej pro někoho pečlivě vybrali. Podstatné je, aby náš vánoční dárek s sebou nesl toto poselství: „Jsi jedinečný, takový, jaký jsi. Žij tak, aby ses podobal obrazu, který si o Tobě vytvořil Bůh.“

Úvodní slovo odpovědného redaktora

Vážení a milí čtenáři!

Další rok pravidelného vydávání Zpravodaje Štěpánovska uplynul. Právě jste otevřeli 78. číslo našeho časopisu. Těší nás, že náklad 600 kusů je pokaždé rozebrán. Věříme, že obsah každého čísla Vás i v uplynulém roce alespoň částečně zaujal. Snažili jsme se, aby byl vyvážený, zajímavý i čtivý. Pokud se to podařilo, jsme tomu rádi.

Konec starého a začátek nového roku je příležitostí k ohlédnutí i k přání.

Co redaktora nejvíce potěšilo? Trvalý zájem čtenářů a zejména autorů, kteří píšou články, a fotografů, kteří poskytují zajímavé fotografie. Samozřejmě k nim patří i mnoho žáků Základní školy, kteří svými pracemi obohacují stránky zpravodaje. Co zarmoutilo? Když se podívá do vytištěného zpravodaje a zjistí, že přes veškerou snahu najde chyby, které se nepodařilo přes velkou péči a snahu odstranit.

Práce na každém čísle začíná dlouho předtím, než jsou vybrané fotografie a konečný text odeslány grafikovi a následně do tiskárny. Stává se, že někteří autoři by chtěli ještě přidat článek po uzávěrce nebo dokonce po odeslání ke konečné úpravě. Žel, není to, až na zcela ojedinělé výjimky, možné. Chyby, které se objeví v tisku, redaktora trápí, a proto prosí o shovívavost.

S radostí bych chtěl vyjmenovat všechny, kteří tuto práci podporují a také jim poděkovat za ochotu i snahu

příspět do obsahu. Žel, není to v mých silách. Mohl bych snadno na někoho zapomenout a bylo by to nemilé.

Pravidelné vydávání je dílem mnoha autorů z našeho města i z okolních obcí, fotografů, redakční rady, redaktora, korektorů, grafika pana Ing. Miroslava Horáka, pracovníků tiskárny Robert Fritzl, F-Print, Krchleby. Tuto práci trvale podporuje Zastupitelstvo města, zejména starosta Ing. Václav Nekvasil a místostarosta Josef Korn. Jim všem a dalším nejmenovaným upřímně děkuji za vynikající spolupráci, podporu i uznání, které vyjadřují různým způsobem.

Zpravodaj Štěpánovska čtou naši příbuzní, přátelé a známí na mnoha místech České republiky. Je přijímán s uznáním i v našem okolí. Věřím, že s pomocí Boží budeme moci pokračovat ve spolupráci s Vámi i další rok.

Přeji Vám všem i Vaším rodinám požehnané, radostné a pokojné prožití vánočních svátků, hodně milých, krásných i užitečných dárků. Upřímně Vám přeji, abyste i v příštím roce prožívali, pokud možno, všechny dny v pohodě, radosti, a v porozumění.

Přejme si, aby život v našem městě probíhal v klidu a bez zbytečných problémů.

Ještě jednou Vám děkuji za Vaši podporu a uznání, a srdečně Vás pozdravuji.

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor.

Slovo starosty města

Na začátku předvánočního neboli adventního zamyšlení mě napadá to, co si vzájemně říkáme: „Jak ten čas letí, že rok uteče jako když pláceme rukou a máme tu zase konec roku.“

To nás nutí k zamyšlení, zda jsme v našem městě udělali to, co jsme si dali do plánu. Z minulého roku jsme převzali zahájené stavby: Víceúčelové hřiště dotované Středočeským krajem téměř 50 %. Bylo dokončeno a pře-

dáno veřejnosti neoficiálně po dokončení v červenci, oficiálně v září. Důležitá a potěšitelná je skutečnost, že se užívá a slouží veřejnosti.

Spolkový dům jsme slavnostně otevřeli v úterý 8. listopadu 2011. Stavba byla spolufinancována z Regionálního operačního programu soudržnosti Střední Čechy v rozsahu 83 % všech vynaložených nákladů. Objekt je předán veřejnosti a věřím, že bude rovněž sloužit všem ke spokojenosti. Obě tyto investice jsou zřízeny pro službu občanům a budou se městu vyplácet, když budou odvádět nejlepší služby, a o to se musíme všichni snažit.

Během roku se nám podařilo získat 70% dotaci na cesty ve správě města na svazích údolí Sázavy ve Střechově, které jsou poškozovány přívalovými dešti. Projekt byl přizpůsoben odvodu přívalových vod mimo cestu. Celková hodnota je 2 400 000 Kč a dotace 1 600 000 Kč. Akce je již hotova v délce více než 2 km a provedla ji firma BES Benešov s. r. o.

Nedaří se nám získat dotaci na dokončení splaškové kanalizace. Budeme ji muset postupně dokončovat z vlastních zdrojů. Jedná se o ulice Vlašimská, Dalkovická (Krátká) a zbytek Na Jitře, od pana Hájka k paní Suché.

Nová výstavba Na Jitře bude připojena novým projektem v roce 2013. Připravuje se a půjde do stavebního

řízení. Pro lokalitu ulic Zahradní, Ořechová, Na Jitře připravuje firma ČEZ nový transformátor s vysokonapěťovým propojením s transformátory v Polní ulici a Na Oboře.

Nyní bych si dovolil přejít k informacím z běžného života města, které řešila rada. Bylo rozhodnuto o svolání spolků, se kterými se počítá do Spolkového domu, ještě před otevřením, konkrétně 31. října. Jednání bylo navštíveno téměř všemi spolky a jejich zástupci se vyslovovali k činnosti Spolkového domu, k jeho využívání jednotlivými spolky a konkrétně k organizaci samotného slavnostního otevření. Někteří nabídli i pomoc při občerstvení. Zde bych chtěl pochválit členy Klubu aktivního stáří. Dále při samotné organizaci občerstvení pomohly pracovnice Školní jídelny a paní Blanka Chvojková. Myslivecké sdružení Poštolka zajistilo maso na guláš. Přispěly také děti ze Základní školy pod vedením paní učitelky Mgr. Ing. Hany Pokorné. Všem děkujeme.

Rada také jednala o přípravě Českých drah na rekonstrukci signalizačního a zabezpečovacího zařízení na železničním přejezdu v Trhovém Štěpánově na silnici č. II/127 na Chlum a od Židovského hřbitova.

Na místo uklízečky Spolkového domu přijala rada města paní Ivetu Halamovou. Místo bylo přiděleno losem ze 3 uchazeček. Schválila přijetí Jana Melichara na veřejně prospěšné práce přes Úřad práce. Jednala o změně otevírací doby České pošty ze 7.30 na 8.00 hodin od měsíce listopadu 2011, o navýšení příkonu elektrického proudu přípojky na hřbitov, o pořádání vánočního jarmarku 17. prosince v rozsahu jako v loňském roce bez živé hudby, o konání dvou vánočních koncertů v kostele sv. Bartoloměje ve dnech 3. a 11. prosince 2011.

Děkuji za dobrou spolupráci a podporu zastupitelstvu města a radě při řešení zodpovědných rozhodnutí

v letošním roce. Děkuji pracovníkům příspěvkových organizací města – Základní škole, Mateřské škole a Školní jídelně – za dobrou práci ve školství. Dále děkuji pracovníkům Městské knihovny, Muzea Štěpánovska, Městského úřadu, pracovníkům Spolkového domu a víceúčelového hřiště, kronikáři a odpovědnému redaktorovi Zpravodaje Štěpánovska za dobrou spolupráci a všem ostatním pracovníkům města za práci v roce 2011.

Závěrem děkuji jménem zastupitelstva města všem občanům za podporu v roce 2011 a těším se na práci v roce 2012. K tomu nám všem přeji pevné zdraví.

Ing. Václav Nekvasil, starosta města

Místostarosta Josef Korn odpovídá na otázky

Otázka:

Dobrý den. V Trhovém Štěpánově se nachází značné množství turistických a významných míst, ať již historických nebo nově vzniklých, popř. zrekonstruovaných. Jako aktivního turistu by mne zajímalo, zda chystá město nějaký souhrnný propagační materiál města a jeho okolí, kde by byly tyto jednotlivé významné objekty zachyceny.

Odpověď:

Ano, máte pravdu. Město Trhový Štěpánov opravdu nabízí řadu více či méně známých turistických objektů. Pro lepší orientaci připravuji evidenci těchto turisticky atraktivních míst, které chci soustředit do turistického průvodce. Jedná se zpravidla o významné památné stavby a místa, ale i méně známé např. přírodní zákoutí, studánky, kapličky, staré stromy a stromořadí. Průvodce

bych rád dokončil do konce roku 2012. Měl by přinášet informace nejen občanům správního území města, ale i turistům, kteří mají zájem poznávat naše město a jeho malebné okolí.

Otázka:

Dobrý den. Mám školou povinné děti, které každé ráno spolu s dalšími dětmi přecházejí v zatáčce na Náměstí v TŠ u samoobsluhy. Podle mne je to jedno z nejnebezpečnějších míst na trase do Základní školy v TŠ. Je nějaká naděje na vyřešení této situace??

Odpověď:

Připravujeme novou studii celkového řešení Náměstí v Trhovém Štěpánově. Tato studie se bude zabývat i řešením této situace.

Slavnostní otevření Spolkového domu

V úterý 8. listopadu 2011 byla na malém a krásném nádvoří s ochozy jednoho z nejstarších domů v Trhově Štěpánově malá slavnost. Konalo se zde slavnostní otevření Spolkového domu v zadní části Muzea Štěpánovska.

Za účasti mnoha občanů našeho města zahájilo setkání hudební vystoupení Podblanického žesťového souboru z Vlašimi. Na ochoz vystoupili zástupci města Trhového Štěpánova – starosta Ing. Václav Nekvasil a místostarosta Josef Korn. Aktu se zúčastnili: senátor Karel Šebek z Neveklova, projektantka Olga Kantová, zástupce stavební firmy i Středočeského kraje. Slavnost moderovala Mgr. Eva Vrzalová, manažerka Mikroregionu Český smaragd. Hlavní projev přednesl starosta města, v němž připomněl vše podstatné, co se týká přípravy i výstavby tohoto kulturního stánku. V závěrečném vystoupení připomněl místostarosta Josef Korn zesnulého starostu a pozdějšího místostarostu města Josefa Tomaidese, který byl myšlence vybudování Muzea Štěpánovska i Spolkového domu velmi nakloněn podporoval ji.

Všichni účastníci měli možnost prohlédnout si nově vybudované prostory, které budou sloužit všem sdruže-

ním a spolkům v našem městě k setkávání a pořádání různých společenských a kulturních akcí.

Součástí slavnostního otevření bylo bohaté pohoštění pro všechny účastníky, kteří setrvali při výborném jídle v družných rozhovorech. Občerstvení zajišťovali: pracovnice kuchyně ZD, a.s. Trhový Štěpánov i kuchyně při Základní škole, Občerstvení KaT (Kulíčková a Turek), Bufet Kupsová a Mgr. Ing. Hana Pokorná s dětmi Základní školy.

R.

Spolkový dům

Naše město se dočkalo dokončení výstavby Spolkového domu v zadní části Muzea Štěpánovska ve Vlašimské ulici č. p. 62.

Projektantkou byla Ing. arch. Olga Kantová, která velmi citlivě pracovala s prvky starého domu, aby se alespoň částečně zachoval jeho původní styl. Při projektování se musela vypořádat s velkým výškovým rozdílem. Přesto se jí podařilo vytvořit krásné dílo, na kterém dokázala nesehnání terénu využít ve prospěch díla. Projekt s celkovými náklady téměř 14 milionů Kč byl podpořen z evropských fondů v rámci Regionálního operačního programu soudržnosti Střední Čechy částkou 11 a půl milionu Kč.

Na vybudování tohoto objektu se podílela Stavební firma CGM Czech a.s. Říčany pod vedením stavbyvedoucího Ing. Milana Duška a vedoucího střediska Jana Jaroše. Stavba byla provedena v dobré kvalitě. Architektka Olga Kantová stavbu nejen vyprojektovala, ale provázela ji celou dobu autorským dozorem. Projektový manažer Petr Zapletal byl velkým rádcem a pomocníkem od první myšlenky až do závěru stavby. Ing. Josef Hřebík nekompromisně prováděl technický dozor stavby k jejímu prospěchu. Zastupitelstvo města Trhový Štěpánov projekt aktivně podporovalo.

Projděme se interiérem Spolkového domu:

Suterén má klenutou chodbu, původní sklep, sklad a sociální zařízení pro zahradu.

Přízemí se chlubí předsálím, společenským sálem, klubovnou pro rodiče s dětmi, skladem, úklidovou místností, sociálním zařízením pro ženy, muže a invalidní občany.

V prvním patře najdeme depozitáře muzea, velkou spolkovou místnost, malou spolkovou místnost, kuchyňku a kancelář správce.

Objekt je vybaven výtahem, ze suterénu je vchod do zahrady s pískovištěm a herními prvky pro děti. Do zahrady je možnost vstupu ze Spojovací ulice. Hlavní vchod do Spolkového domu je však z Vlašimské ulice přes pěkné nádvoří.

Pro město Trhový Štěpánov je Spolkový dům největší projekt dotovaný z evropských fondů. Podařilo se v něm vybudovat zázemí pro místní organizace a rozvoj kulturních aktivit, pro které vznikly v budově kvalitní a dobře vybavené prostory.

Spolkový dům bude využívat Sbor dobrovolných hasičů, Klub aktivního stáří, Organizace 5. prosince, Klub rodičů s dětmi, Myslivecké sdružení Poštolka a další ne-

formální spolky. Pro občany a spolky města je k dispozici přednáškový sál s vybavením pro přednášky, koncerty a videoprojekce.

Správcem nového Spolkového domu se stal po výběrovém řízení Mgr. Stanislav Kužel z Trhového Štěpánova.

Podle údajů starosty Města Trhový Štěpánov zpracoval

Jaromír Vlček

Sbor Církve bratrské „Podblanicko“ v Trhovém Štěpánově

V běhu událostí podzimu a všedních starostí byl ustaven nový sbor Církve bratrské se sídlem v Trhovém Štěpánově. Stalo se to díky spojení s podobným společenstvím ve Vlašimi. Jak k tomu došlo?

Trhový Štěpánov byl po několik desetiletí samostatnou kazatelskou stanicí spadající do péče kazatele v Kutné Hoře. Počátky společenství v Trhovém Štěpánově spadají do třicátých let, kdy se sem přistěhoval učitel a později ředitel základní školy pan Karel Kolman a založil zde místní organizaci ekumenického křesťanského spolku „Snaha“. Samostatnost spolku ukončily normalizační procesy v roce 1948 a pan Kolman měl na vybranou, aby se připojil k některé církvi. Rozhodl se připojit k Jednotě česko-bratrské. (Jednota česko-bratrská později změnila své jméno na Církev bratrská.) Místním kazatelem se stal tehdy pan Ludvík Rejchrt, ale v roce 1951 byl i tento sbor zrušen pro státem dané limity a byl předán do správy sboru v Kutné Hoře jako stanice.

Proto o osamostatnění členové Církve bratrské v Trhovém Štěpánově uvažovali od roku 1990, ale nebylo dost možností, jak jej provést. Společenství bylo příliš malé, než aby mohlo mít svého kazatele. Již před několika roky začalo vznikat misijní společenství Církve bratrské ve Vlašimi. Tato skupina křesťanů pomalu začala růst a v roce 2009 byly vyslány první signály k tomu, aby se obě společenství spojila a vytvořila životaschopný samostatný sbor. Z průběhu jednání zmíním několik klíčových momentů. První z nich datujeme 10. dubna 2011, kdy členské shromáždění štěpánovských rozhodlo o tom, že se s vlašimskými spojí. Rozhodující den nastal v neděli 16. září 2011, kdy se obě členská shromáždění sešla a společně potvrdila, že se spojí v jediný sbor. Společně si zvolila za kazatele pana Jana Lukla z Vlašimi. Rozhodla o tom, že s platností od 1. 10. 2011 vznikne sbor Církve bratrské s názvem Podblanicko.

Poté následovala dvě slavnostní shromáždění v neděli 6. listopadu 2011. První z nich se uskutečnilo v Trhověm Štěpánově dopoledne. Toto shromáždění pozdravil také starosta města pan Ing. Václav Nekvasil. Odpoledne bylo druhé shromáždění ve Vlašimi ve Spolkovém domě

Starosta Ing. Nekvasil v modlitebně CB v Trhověm Štěpánově

Předseda Rady Církve bratrské Ing. Daniel Fajfr, ThD.

sourozenců Roškotových. Za vedení předsedy Rady Církve bratrské pana Ing. Daniela Fajfra, ThD. proběhlo slavnostní uvedení kazatele Jana Lukla do služby. Shromáždění pozdravili zástupci místních křesťanských církví a sousedních sborů Církve bratrské.

Přestože zeměpisně se do Trhového Štěpánova název Podblanicko úplně nehodí, věříme, že nám tento pojem není cizí a že k němu máme blízký vztah. Měli jsme tím na mysli, že sem patříme jako křesťané a má nám připomínat rytířský vztah ke všem lidem. Chceme mečem Božího slova a modlitbami bojovat za lepší budoucnost lidí v tomto kraji.

Jiří Lachman

Malíř Podblanicka se dožil pětasedmdesátky

Muzeum Podblanicka na zámku Vlašim uspořádalo k jubileu Stanislava Příhody autorskou výstavu obrazů s prezentací jeho knížky básniček „Převážně vážné i nevážné.“ Vernisáže výstavy, která se konala 3.11.2011 se zúčastnilo asi 200 lidí, mezi nimi byli i zástupci Města Trhového Štěpánova. Vernisáž zahájil Mgr. Radovan Cáder, ředitel Muzea Podblanicka. Následoval kulturní program.

Manželé Příhodovi

Bylo vystaveno 150 obrazů – olejomalb, rovněž i motiv z Trhového Štěpánova. Autor představil jako výstavní novinku olejové monotypy, jejíž techniku objasnil v úvodním slově.

Přestože se výtvarník Příhoda zabývá malování obrazů i grafikou, věnuje se rovněž literární tvorbě zábavných básniček a rýmováček pro přátele. Právě proto spojil výstavu s představením své další tvorby.

V roce 2011 přestal v důsledku embolie vidět na pravé oko. Vyjadřuje své pocity dalšími způsoby.

Na vernisáži byla cítit příjemná atmosféra ze setkání přátel i příznivců tohoto významného výtvarníka.

Přejeme Stanislavu Příhodovi do dalších let svěžest ducha, duše i těla, radost z vykonaného díla a neubývajícím optimismus.

r V

Výtvarnice Drahomíra Svobodová, Stanislav Příhoda a Petra Havlíčková, kytaristka a zpěvačka

Něco krásného se končí...

Rok 2011 se pomalu chýlí ke svému závěru. Vždy, když něco končí, svádí to k bilancování – co se povedlo, co méně, co jsme mohli udělat jinak, lépe... Nejinak je tomu i ve škole, proto nám dovoluňte ohlédnout se za rokem končícím a malinko nahlédnout do roku příštího.

Tak tedy – co se podařilo? Škola dostala v rámci akce „Evropská unie - peníze školám“ finanční podporu, díky níž bylo 6 tříd vybaveno zpětnými projektory a plátny, které plně nahrazují interaktivní tabule. Díky hospodárnosti bylo dále možno z rozpočtu školy dovybavit 4 třídy nábytkem a 1 třídu moderní tabulí.

Stěžejním bodem roku 2011 byla zářijová oslava 60. výročí otevření školy, o níž jsme informovali v minulém čísle Zpravodaje. Negativní ohlasy jsme nezaznamenali.

Díky vstřícnosti zúčastněných se podařilo i nadále spolupracovat s MěÚ Trhový Štěpánov, který zajistil opravu vstupního schodiště a provizorní „obklad“ podezdívky školy. Také s ostatními organizacemi (Hasiči, Sokol, Unie rodičů) se podařilo navázat na roky minulé a uskutečnit již tradiční akce pro děti (karneval, lampiónový průvod, Mikulášský turnaj apod.)

Pokud jde o prezentaci školy na veřejnosti, záleží na úhlu pohledu. Z hlediska běžného občana by se mohlo zdát, že děti někdy svým chováním reprezentují školu spíše negativně (pořádne nepozdraví, přebíhají přes silnici při čekání na autobus, „šplhají“ po zastávce, odhazují odpadky po cestě ze školy, vulgárně se vyjadřují...). Škola má děti nejen učit, ale i vychovávat, povídat si s nimi, vyslechnout jejich starosti i radosti. Navíc je nejvíce „na očích.“ Často slyšíme otázku, co je učíme, co s nimi v té škole děláme, že jsou takoví nebo makoví. Je

toto vizitka jen školy? Máme na své děti čas? Vedeme je tím správným směrem? Zamysleme se všichni, i Vy, milí rodiče...

Školní děti se aktivně zúčastňují všech akcí, které se ve městě pořádají (Vítání léta, Vánoční jarmark apod.). Zde mají děti stánek se svými výrobky, vystupují s kulturním programem.

Navíc škola pokračuje např. ve sběru starého papíru, čímž se podařilo získat pro školu nemalé finanční prostředky, které budou využity ve prospěch dětí.

A jak dál? Věříme, že bude i nadále pokračovat spolupráce s ostatními organizacemi, že bude i nadále trvat vstřícnost ze strany zřizovatele – Městského úřadu v Trhovém Štěpánově, že budeme i nadále naše děti vést, učit a vychovávat. Věřte, že je to rok od roku těžší. Neházejme však flintu do žita a zažehávejme to krásné světýlko v každém z nich, neboť jak praví klasik: „Každý člověk v sobě nosí hvězdu. Jenom na něm záleží, bude-li dobrá nebo špatná.“ Dodát by se dalo snad jen to, že záleží nejen na něm.

Jménem žáků, pracovníků a vedení školy dovoluňte, abychom Vám všem do nového roku popřáli hodně zdraví, tolerance, radosti a štěstí jen na samé dobré hvězdy v sobě i v ostatních.

Mgr. Ing. Hana Pokorná, zástupkyně ředitelky

Letní tábor hasičů

Na úvod bych měla zodpovědět otázku, kterou si zřejmě kladou mnozí z vás... Proč o letním táboře píší až v prosinci? Důvod je prostý. Zážitky byly natolik silné, že teprve teď jsem schopna o něm něco málo sdělit.

Tento rok byl hasičský tábor pořádán ve Střechově nad Sázavou a tradičně jsme odjížděli na týden. Účast byla velká, celkem 53 malých cestovatelů a 13 velkých průvodců.

Tématem se pro tentokrát stal STROJ ČASU, pomocí kterého jsme cestovali napříč lidskými dějinami. Každý den nás poctila svou návštěvou historická osoba z období, které jsme si pro ten daný den na stoji času vytočili. Postupně jsme poznali středověk, Egypt, pravěk, dobu ledovou a budoucnost. První a poslední dny byly věnovány vybalování a sklizení věcí. Jako základna a zároveň dopravní prostředek při putování nám posloužila loď, v níž se konaly pravidelné porady. V každém období se děti účastnily tematických her a vytvářely různé předměty.

Počasí nám zpočátku moc neprálo, ale naštěstí se nezaplnily nejhorší obavy a nepřišla velká voda, která by tábor vyplavila, jak se tomu již dříve stalo. A jak si tak s námi počasí hrálo, prožívali jsme jinak slunečný Egypt pod kapkami deště a dobu ledovou pod parným sluníčkem. I přes některá příkoří si všichni tábor užívali a také vznikaly nezapomenutelné přezdívkové příběhy, jež nám vždy vykouzlí úsměv na tváři.

Tímto bych také chtěla poděkovat všem, kteří se na táboře a jeho přípravě podíleli. Tělovýchovné jednotě Sokol Trhový Štěpánov za zapůjčení základny. Městu Trhový Štěpánov za spolufinancování tábora a samozřejmě hasičům našeho města. Věřím ve spolupráci i v letech nadcházejících.

Nyní mi nezbyvá než těšit se na rok příští a doufám, že zážitky budou minimálně stejně silné, avšak že mi dovolí vrátit se do reality o něco dříve.

Renata Vopálková

Jarmark v Souticích

V sobotu 22. října bylo v Souticích rušno. Od časného rána se sjížděli prodejci, stavěli stánky a vybalovali své zboží. Do velkých stanů se nosily lavice a stoly, natahovaly elektrické kabely, připravovalo se osvětlení a ozvučení. Tento den pořádal totiž Obecní úřad v Souticích jarmark.

Když před polednem sluníčko konečně zahnal mlhu, objevili se první návštěvníci a zvědavě okukovali nabízené zboží. Bylo z čeho vybírat. Děti lákaly dřevěné hračky, oříšky, perníčky a dobroty z medu, maminky vybíraly pletené šály a čepice, ale i pyžámka pro nejmenší. Tatínkové neomylně zamířili za vůní horké medoviny či klobásek a uzenin všeho druhu. Parádnicím udělaly radost šperky z korálků, drátků, křišťálů a kůže i ručně malované hedvábné šátky. Kuchařky nakupovaly koření a keramické nádoby, pro houbaře byl připraven široký výběr proutěných košíků. Květinové vazby a svíčky připomněly blízkost Památky zesnulých. Na prodej byly vitráže a skleněné dekorace, výrobky z pedigu, loutky, sušené květy, bylinné masti a léčiva z hadího jedu.

Jeden ze stánků

Když vlašimské mažoretky zahájily odpolední program, bylo už na hřišti plno diváků. Viděli jsme sestavy malých mažoretek a mažoreta i sólová vystoupení starších děvčat. Mnozí zjistili, že takové vystoupení není jen nudné pochodování a točení hůlkou. Mažoretky ZUŠ Vlašim se svým panem učitelem Houdkem sklízí úspěchy na soutěžích a reprezentují i v zahraničí.

Hlavní hvězdou odpoledne byla paní Pavlína Filipovská, která zazpívala písně z 60. let. O další zábavu se postarala skupina Rodeo Country Music. Komu při tanci vyhládlo, mohl si dát grilovaného pstruha, steak, klobásu nebo bramborák. S večerním chladem pomáhala bojovat horká polévka a svařák. A tak není divu, že se mnohým po příjemně stráveném dni ani nechtělo domů.

Děkujeme panu Tomáši Jánovi, který sponzoroval vystoupení Pavlíny Filipovské. Za zapůjčení stanů a dalšího vybavení děkujeme MěÚ Trhový Štěpánov, OÚ Keblov, ČRS Soutice a panu Paikertovi. V neposlední řadě děkujeme všem, kteří pomáhali stavět stany, připravovat občerstvení, nebo se jinak podíleli na organizaci jarmarku.

Dana Vlasáková

Mažoretku

Pavlína Filipovská

Vánoční jarmark v Hulicích

Nepřepadne vás taky někdy pocit, že Vánoce jsou minimálně dvakrát do roka?! No samozřejmě že tomu tak není! To jen padouch Čas s námi hraje neustále na honičku a člověk by nejradši radikálně změnil hru. Nebo aspoň pravidla...

Srdnatě se o to pokusili členové o. s. Kalňáci. Sice sami s tím nepodplatitelným pánem smlouvali každou hodinku před již třetím Vánočním jarmarkem, ale v sobotu 19. prosince odpoledne to v sále hulické restaurace dýchalo poklidem a pohodou.

Své stánky tu rozložili prodejci vánočního zboží všeho druhu. Svícny, adventní věnce, perníčky, koření, kosmetiku, šperky, hračky, ... to vše mohli příchozí okuko-

Adventní věnce

vat a kupovat, potud to byl klasický vánoční jarmark. Kalnáci se ale vždycky snaží nabídnout něco navíc. Třeba vánočního houbového kubu všem hostům na uvítanou, mimořádný bazárek dětského oblečení s výtěžkem pro nadaci Člověk v tísni, výstavu betlémů nejružnějšího stáří, původu, velikostí a materiálů, nebo cukrárnu s posezením či prodejem sladkostí „jen tak do ruky“.

Poděkování za možnost příjemně stráveného odpoledne patří obci Hulice, která je spoluprací s naším sdružením nakloněna. A kromě poděkování i podtržená jednička patří účinkujícím žákům ZUŠ z Ledče nad Sázavou. Teď už všichni chceme jen snít o Vánočních bílých ...

Olga Bílková, Kalná

*Paní Jana Laudátová, ředitelka ZUŠ v Ledči nad Sázavou
prohlíží výrobky*

Interaktivní včelařské muzeum Včelí svět v Hulicích

V současné době jsou ukončeny stavební práce na budově bývalé školy v hodnotě kolem deseti milionů korun. Byla provedena komplexní rekonstrukce budovy, spočívající v opravě konstrukce vazby střechy, doplnění izolační folie střechy, zhotovení nové konstrukce většiny stropů a podlah, realizace nových omítek stěn, výměny oken, venkovních dveří a repase vnitřních dveří. Byly vybudovány rozvody elektrické energie a sdělovací techniky, teplovodní topení vytápěné plynovým kotlem, rozvody vody. Objekt muzea je zajištěn zabezpečovací technikou. Muzeum je bezbarierové, je vybaveno výtahem. Značně náročné bylo zajištění odvodnění sklepních prostor včetně zvýšení jejich průchozí výšky a provedení účinné hydroizolace sklepů. Z chátrající budovy bývalé školy touto rekonstrukcí vznikl architektonicky zajímavý objekt,

Hulice škola

ve kterém se podařilo s promyšlenou citlivostí zachovat původní duch stavby i při nutnosti doplnění současnou technikou (výtah) a moderními materiály. Je značnou škodou, že se v zastupitelstvu obce nepodařilo prosadit variantu, ve které se počítalo s využitím půdních prostor a s vestavbou rozhledny převyšující střechu. Mohl vzniknout skutečně ojedinělý architektonický objekt, navíc splňující všechny budoucí požadavky na moderní muzeum.

Forma (budova a její technické vybavení) je velmi důležitá, ale obsah (expozice) je a bude určitě ještě důležitější. Proto od samého začátku tohoto projektu je snaha přinést dobrou přidanou hodnotu, to znamená nabídnout společnosti unikátní expozici oboru včelařství a to ojedinělým a zajímavým způsobem.

Expozice „Včelí svět“ bude v připravovaném rozsahu a obsahu jedinečným projektem v České republice a bude významnou i v rámci střední Evropy. Expozice bude díky promyšlenému scénáři postupně návštěvníka seznamovat s velmi zajímavým životem včelstev a významem včelstev pro životní prostředí a pro člověka.

Expozice se bude snažit pomocí kvalitní prezentace a možnosti vlastní práce se včelími produkty přinést neopakovatelné zážitky a z vnímavého návštěvníka učinit „téměř-chvíli-včelaře.“ V tomto okamžiku mnohého zákonitě napadne, že se jedná o potřebnou a krásnou činnost, která obohacuje člověka a pomáhá mu. Expozice dává zřetelně najevo, že včelařství je v dnešní době jediná lidská činnost, která přírodě více dává, než bere.

Hulice oprava bývalé školy

Z toho plyne důležitá informace o potřebě účinné ochrany včelstev v zájmu ochrany životního prostředí a života, ale také udržení životní úrovně. Přínos včel pro zemědělství, ovocnářství, lesnictví a biodiverzitu je značný a v mnoha oblastech naprosto rozhodující. Vedle propagace včelařství má expozice významný vzdělávací přínos, a to zejména v době počítačů a televize. Cílem je nasměrovat především mládež do reálného světa, do světa včel, do světa odpovědnosti, do světa vnitřní radosti a konkrétního dobrého pocitu z práce pro společnost a pro svět přírody, do světa skutečných hodnot, které jednoznačně udržují náš svět.

Projekt Interaktivního včelařského muzea je zaměřen od nejširší veřejnosti, pro kterou představuje výjimečný zážitek v rámci turistiky. Je především určena pro školy, ale i pro odbornou veřejnost.

Expozice je umístěna ve dvou podlažích budovy muzea a představuje nesmírně bohatý život včelstev. Má dvě základní témata, „Život včel“ a „Včelí produkty“, která byla umístěna do samostatných oddělení. V maximální míře jsou navrženy prvky, které umožňují, nebo přímo

vyžadují, součinnost návštěvníka při prohlídce expozice. Záměrně je vynechána typická část současných včelařských expozic, a to různorodá sbírka úlů, předmětů, pomůcek a listinné dokumentace související se včelařstvím, větší či menší historické hodnoty. Pro prezentaci světa fenomenálních včel je využita projekce prostřednictvím diaprojektorů a televizorů a interaktivní aktivity na počítačích s dotykovými monitory i různé interaktivní pomůcky a panely.

V zážitkové dílně si pak budou moci návštěvníci zpracovávat včelí produkty, které se budou sezónně obměňovat. Bude možné si vyzkoušet stáčení medu do sklenic, vytáčení medu z připravených pláství, výrobu svíček z voskových mezistěn i modelování ze včelího vosku. V zahradě muzea jsou vysazeny rostliny, které včely využívají ke sběru pylu a nektaru, a budou zde umístěny úly se včelstvy.

Včelařské muzeum se bude otevírat pro veřejnost příští rok v dubnu.

Ing. Oldřich Doležal, Hulice

Úplné bezvětří

Ne, nebojte se, nebudu vám líčit známý filmový thriller, jen jsem si jeho název vypůjčila pro líčení jiného příběhu. Uznejte sami, při téměř úplném bezvětří, které nad Trhovým Štěpánovem panovalo 2.10.2011, se těžko dají pouštět draci. Jenže když se koná Drakiáda, nedá se dělat nic jiného, než zvolit jinou taktiku. Téměř 60 dětí se pokusilo překonat nedostatek větru během či snad domlouvou papírovému druhovi, a tak se opravdu několik jedinců vyneslo do oblak a pár jich tam i vydrželo! Ale nakonec, podle stoické předpovědi jednoho z organizátorů, opravdu začalo pofukovat a dráčky si přece jenom zalétali.

O co méně bylo větru, o to více bylo sluníčka, které hrálo z posledních podzimních sil celé odpoledne. Účastníci klání tak mohli soutěžit i v dalších disciplínách (střelba ze vzduchovky, lasování, kuželky). Právě poslední zmíněná disciplína přivedla další „malér“, kdy

dřevěný stojan vlivem dalších okolností spadl na 2 účastníky. Ještě jednou se jim tímto omlouváme.

Vrcholem celého klání byla soutěž o nejlepšího vlastnoručně vyrobeného draka, který sice v některých případech moc nelétal, ale s velkou péčí a láskou byl vyroben. Jako nejkrásnější byl komisí určen koudelový krasavec Anetky Kulhavé, která měla příležitost jako první si vybrat cenu pro vítěze. A po ní si podle pořadí vybírali ceny všichni ostatní účastníci, protože jejich snaha překonat zemskou přitažlivost a dostat draka nahoru byla obdivuhodná.

Všichni se mohli občerstvit u stánku, děti dostaly buřtíka k opečení na ohni, ale nejdelší fronta se tvořila na vedlejší louce, kde se děti povozily na koních. A tak snad všichni prožili příjemné podzimní odpoledne.

Organizátoři akce (Sokol TŠ a Unie rodičů při ZŠ) děkují všem, kteří se jakkoliv na akci podíleli, dále Městskému úřadu TŠ za finanční podporu akce a hasičům TŠ za technické zajištění.

Již nyní zveme všechny na další ročník, který obohatí dětské programy v TŠ příští podzim, kdy už konečně (!) objednáme pořádný vítr.

Zveme všechny naše příznivce samozřejmě i na další naše tradiční i netradiční aktivity. Když se ohlédneme za téměř uplynulým rokem, doufáme, že jsme alespoň trochu přispěli k sportovnímu i kulturnímu dění v našem městečku.

Letos jsme prvně zkusili uspořádat „malý masopustní průvod“, kterého se zúčastnily hlavně děti. Ohlasy byly dobré a dokonce se přidalo spousta dospělých a chtějí se příště připojit.

Během celé sezóny se pořádaly cyklistické výlety po našem okolí od „Prvomájového šlápnutí do pedálů“, cestou „kolem nádrže“, až po ukončení sezony „Výletem za zlatým nugetem“. Návštěvnost tělocvičny je také dobrým obrazem, že se lidé dají vytáhnout z papučí a gaučů a zlákat k zušlechťování svých tělesných schránek.

Letošní Neckiáda opět propršela (jak jinak), ale musíme obdivovat statečnost dětí, které pro „Pohár Štěpánovského žabáka“, ač promrzlí a fialoví, skákali jako o život.

Nejnáročnějším naším projektem byl bezesporu příměstský tábor, pořádaný ve spolupráci se základní školou. Po počáteční nedůvěře děti přišly na to, že nechtějí chodit jen jeden týden a pokračovaly až do konce. To je největší ocenění naší snahy, a doufáme, že se tento způsob péče o děti o prázdninách osvědčí i v příštích letech, protože rodiče hlavně menších dětí nemají moc jiných možností, jak se o ně postarat.

Podzimní akce pořádané ve spolupráci s Unií rodičů už mají svou tradici a v prosinci pořádaný Mikulášský turnaj se osvědčil i jako celoměstské sponzorování dětí - výrobky dětí a rodičů se zpeněží na Vánočním jarmarku a použijí se například na financování školních potřeb a lyžařských kurzů. Doufáme, že i letos se ho účastní více rodičů, aby stánek na jarmarku byl chloubou nás všech.

Na závěr bychom chtěli za Sokol i Unii rodičů poděkovat všem, kdo s námi po celý rok spolupracují a pomáhají nám - Hasičům Trhový Štěpánov, Městskému úřadu, ZD Trhový Štěpánov, firmě Rabbit i dalším sponzorům - za jejich přispění je vše samozřejmě snazší. Děkujeme i všem našim spoluobčanům, že se účastní našich akcí a přejeme jim mnoho krásného v příštím roce, hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a také snad i hezkých chviliek strávených na našich akcích.

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Svítím, svítíš, svítíme

Stalo se již hezkou tradicí, že jeden podzimní podvečer patří v Trhovém Štěpánově světýlkům a lampionům všech druhů a značek. Nejinak tomu bylo i v pátek 4. 11. 2011, kdy se letos rekordní počet světýlek vydal od základní školy Dalkovickou ulicí ke hřbitovu. Mezitím se úplně setmělo, a proto mohli malí i velcí obdivovat překrásnou hru světél ohňostroje na ztemnělé obloze. Poté se některé menší světlušky odebraly do svých postýlek, zatímco se větší či „vytrvalejší“ světlušky přesunuly do sokolovny, kde bylo připraveno občerstvení a diskotéka. Vždyť zítra je přece sobota a nemusí se tak brzy vstávat, a proto se děti mohly bavit až do pozdních večerních hodin.

Poděkovat všem za přípravu a realizaci lampiónového průvodu by se určitě nepodařilo a na někoho bychom mohli zapomenout. Proto náš dík patří všem, kteří s dětmi přišli, všem, kteří akci připravili či finančně podpořili (Sokol TŠ, Unie rodičů při ZŠ, Rabbit TŠ, ZD Trhový Štěpánov, Městský úřad TŠ).

Milé větší či menší světlušky, chystejte svá světýlka, příští rok vyrážíme znovu!

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Zoubky jako perličky

Vzhledem k neuspokojivému stavu dětské zubní hygieny vznikl projekt Zoubky jako perličky, který si klade za úkol zlepšit úroveň péče o zuby u dětí předškolního věku. Projekt je aktivitou společnosti „Nechci kazý“ a koná se ve spolupráci s krajskou pobočkou VZP ČR pro středočeský kraj, která je hlavním partnerem projektu. Velice jsme uvítali možnost být účastníky této akce a rádi jsme v naší mateřské škole přivítali studenty stomatology 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Studenti seznámili děti s danou tematikou velmi pěknou hravou formou, ve které nechyběla pohádka o zubech a bacilovi Cecilovi a praktická ukázka čištění zubů na dráčkovi Tondovi. Poté děti obdržely zubní kartáčky a samostatně za asistence budoucích zubních lékařů vlastním prožitkem nacvičovaly správnou techniku čištění zubů. U dětí se akce setkala s velkým zájmem.

Olga Polivková

Vánoční příběh

Den ubíhal jako desítky a stovky jiných. Seděla schoulená v křesle obývacího pokoje. Hrníček s modrým ornamentem od kávy stál jako vždy na stole. Byl nezbytným společníkem, když zapnula televizi a zatoužila slyšet v bytě i jiný hlas, než stále jen ten svůj. Na obrazovce se objevily titulky. Vtíravá melodie hlásala konec dalšího dílu seriálu.

Podobným pořadům příliš neholdovala, ale občas je sledovala. Krátila si tak čas jednotvárného života důchodkyně. Stiskem ovladače vypnula přijímač. Rozhlédla se kolem. Bylo pozdní odpoledne, do oken se začalo vkrádat šero. Celý byt voněl čistotou, chvojem a vanilkou. Přesto na ni z každého koutu civěla samota a smutek.

Narůstala úměrně s klesající teplotou za okny, s prvními vločkami a s vánočním mumrajem v obchodech... Už zapálila první svíčku na adventním věnci. Zašla do blízkého lesa za městem pro větvičky, nakoupila stužky a nějaké ozdoby. Milovala to období. Vždycky se těšila, jak zkrášlí byt a vytvoří tu pravou vánoční atmosféru. Nikdy se nenechala svést k nákupu nevkusných tretek. Už také napekla perníčky a zázvorky. Ale jak to tak vypadá, kapra se salátem bude večerět zase sama. Potom si pustí kazetu s koledami a po televizní pohádce zaleze raději do peřin...

Už je to zase tady – v těle ji zamrazilo, srdcem projel stísněný pocit, nepříjemně ji sevřelo kolem žaludku. Rychle se vrhla k nákupní tašce, teple se navlékla a vyrazila do ulice. Snad se jí podaří zahnat chmurné myšlenky! Zamířila k obchodnímu domu, nedaleko sídliště. Vánoční výzdoba s přibývajícím tmou čím dál víc zkrášlovala fádňi prodejnu. Ze všech stran se linuly libozvučné tóny, oslavující narození Spasitele. Lidé se svými starostmi procházeli kolem ní. Jejich oči k ní promlouvaly kupou dárků a bohatě prostřeným štědrovečerním stolem. Pár známých ji pozdravilo, několik k ní vyslalo i svůj úsměv. Nikdo se ale nezastavil na kus řeči, nikdo se nezeptal, jak se jí daří. Tvářila se, že je spokojená a že jí vlastně nic neschází.

Rychle vybrala pár rohlíků, kousek salámu k večeri, citrony, aby měla vitamíny do čaje a trs banánů. Regály s ostatním zbožím prošla bez povšimnutí. Dárky pro synovu rodinu má už dávno nakoupené a dcera přijede z Ameriky až v létě. Od obou už dostala vánoční pohled s přáním. Jarek pod něj ještě připsal: „Mami, přijedeme první den po svátcích.“ Jak by ji potěšilo a zahřálo, kdyby místo toho mohla číst: „Mami, přijď k nám na Štědrý den, čekáme tě.“

Co se syn odstěhoval s rodinou do Čech, vidí vnoučata tak třikrát do roka. A ještě týden si je může užít o prázdninách. To ta druhá babička se s nimi může potěšit častěji. No nic, nějak ty dny lásky a štěstí přechká. Tak jako těch pět let, co její Arnošt odpočívá mezi kytkami u hřbitovní zdi.

Nenápadně vyklouzla z budovy do tmy, aby nemusela skrývat zvlhlé oči. Zůstala stát nedaleko vchodu a nepřítomně zírala před sebe. Najednou ji zaujal nezvyklý šramot u odpadkového koše. Nějaké vyhublé psisko se hrálo v pomačkaných, mastných papírech. Chvilí zaujatě pozorovala hafanovo snažení. Kolemjdoucí mu nevěnovali pozornost. Vypadalo to, že ten hladový tulák už dlouho neměl nic v břiše a že je tu sám, bez pána. Ani nedokázala určit, co je to za rasu. Nikdy psa neměli. Arnošt byl zapálen do rybiček. Velké akvárium v obýváku byla jeho chlouba. Starali se o něj s Jarkem, dokud ještě bydleli všichni spolu.

„Vidíš, také asi nikomu nescházíš,“ řekla pološeptem a hodila ke koši kousek salámu. Pes se vrhl na sousto, ale přitom bojácně pozoroval svého „chleboďárce“.

„Aspoň o Vánocích ať se máš dobře. Třeba si tě páníček najde,“ dodala s dalším kouskem voňavé pochoutky. Pak se pomalu šourala k šedivému bloku stejných oken, dveří, výtahů a balkónů. Měla pocit, jako by ji někdo sledoval. Ohlédla se. Cupital za ní toulavý kamarád, kterému zachutnala její večere.

„Tak co, zkusíme to spolu. Nebudou tě hledat?“ mrkla na něj po očku a prohrábla mu urousané chlupy. Slastí se několikrát olízl, sedl si ji k nohám a šťastně vrtěl ocasem. Dotyk živého stvoření ji zasáhl. Proud energie pohltit celé její tělo. Už nebude sama! Má se o koho starat, má společníka do všedních dnů...

Co všechno spolu podnikli, než se v jejím bytě rozzářil nazdobený stromeček! Alík dostal nejdříve pořádnou koupel. Také mu obstarala teplý pelíšek, vybrala misky na vodu a krmení. No, a pak spolu koupili docela slušný obojek. Ale na procházce parkem jí uštědřil pořádnou lekci. Rozběhl se a táhl ji k nějakému muži, který zrovna venčil psí slečinku. Nezvládla jej „kočirovat.“ Najednou ji přestal poslouchat, nereagoval na její povely.

„Ti naši mazlíci si padli napoprvé do oka,“ navodil řeč překvapený sympaták, asi tak v jejím věku.

„Copak to máte za rasu?“ zažertoval šibalsky.

„Však vidíte, takovou pouliční směs,“ odpověděla stejnou mincí.

„Jste tu poprvé? Ještě jsme vás tady nepotkali,“ pokračoval už vážněji v hovoru. Přitom zálibně sledoval očichávání a dovádění nových čtyřnohých kamarádů.

„S Alíkem jsme se teprve nedávno našli, ale v parku jsme už několikrát brouzdali,“ odpovídala už při společné chůzi zasněženým chodníkem.

„Ale ještě nikdy mně neudělal takovou ostudu!“

„No, no, vždyť se nic nestalo. Lásce se nedá poroučet.“

„Takže je to takový ztracený nešťastník. Ti bývají nejprůtlnější,“ rozumoval nový známý a spiklenecky na ni mrkl.

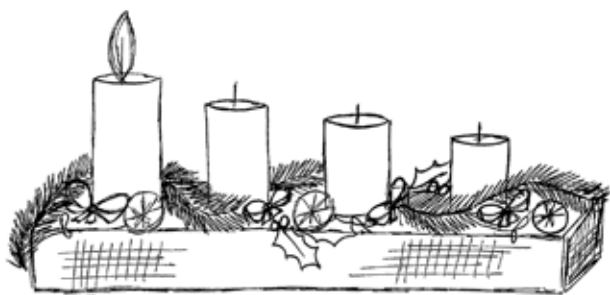
S Vojtou a jeho Kikinou se pak pravidelně potkávali odpoledne ve stejnou hodinu u stejné lavičky. Stačila mu vyprávět příběh s nalezeným Alíkem, stačila se dovědět, že Vojta je už rok vdovcem. Obě děti se mu nedávno rozletěly bůhvíkam do světa.

„Tak válčíme sami dva, vid“, dodal vesele a poplácával svou psí kamarádku, která se mu lísalala kolem nohou. „Sami si pereme, sami si vaříme a sem tam i něco připálíme. A když nám je ouvej, vyrazíme do terénu.“

Bylo jí s ním dobře. Domů se vracela spokojená, v dobré náladě. Ona i její chlupatý společník.

Na Štědrý den překvapila Vojtu krabičkou cukroví. Na oplátku si odnášela kytičku jmelí a ozdobnou voňavou svíčku.

Večer si dali s Alíkem rybí polévku a pořádnou porci salátu s kaprem. I dárek se pro něj našel pod stromčkem. Pak se stulili k sobě na gauči a u pohádky spolu usnuli... „Jé, babi, ty máš krásného psa. Jak se jmenuje a kde jsi ho vzala?“ překřikovali se David s Ondrou, jen co otevřeli dveře. Zapomněli v tu chvíli na pozdrav i na dárky, které na ně už tři dny čekaly pod ozdobeným smrčkem.

„Ježíšek mně ho nadělil,“ chlubila se celá rozzářená. Během návštěvy se ti dva raraši od Alíka nehnuli. Syn se snachou se vyptali na její zdraví, rozbalili dárky a pak dlouze mluvili o problémech v zaměstnání. Ani ty jejich bolístky a nářky příliš nevnímala. Šly kolem ní, proplouvaly stěnami bytu a vzdalovaly se jejímu životu.

„Babi, nedáš nám Alíka? My chceme také pejska. Aspoň by ses nemusela o něj starat,“ spustili ti dva divoši před odchodem.

„Kdepak, milánci, já jsem ráda, že mám nějakého kamaráda. Už jsme si na sebe zvykli, vid“, dodala a podržela svého mazánka mezi ušima. Pochopil, že řeč se točí kolem něj. Stočil se jí k nohám a vděčně dával najevo, kdo je hoden jeho přízně.

„A navíc, hoši, má tu nevěstu, každý den se potkávají v parku. Už se spolu těší, jak se protáhnou po tom vánočním lenošení. Přece by ji tam nenechal samotnou s cizími psy...“

Syn se snachou na sebe divně pohlédli a zaveleli k odchodu. I oni dva s Alíkem už se začali chystat.

Z rozbředlého sněhu u lavičky se na ni zubil Vojta a Kikina radostně kňučela a vrtěla ocasem.

Zdeňka Kabelíková

Autorka byla učitelkou Mateřské školy v Mladějovicích u Šternberka na Moravě. Publikovala v různých časopisech a na internetu. Žel, letos v létě odešla navždy. Bylo jí 62 let. Povídku otisknul v prosinci 2010 časopis „Dotyk“ římskokatolické farnosti Vlašim.

Několik základních informací o autorce laskavě poskytla paní Mgr. Olga Blatná, ředitelka Základní a mateřské školy v Mladějovicích u Šternberka na Moravě. Děkujeme.

Mariin chvalozpěv zvaný Magnificat

Lidé vyjadřují své pocity různým způsobem. Smíchem, pláčem, nevolí, rozhořčením, úsměvem, vlídným slovem i darem. Mezi nejrozšířenější projev pocitů patří slovo, které je spojeno s melodií. Je to zpěv. Lidé mají mnoho důvodů ke zpěvu. Patří k nim nejen nevěřící, ale i věřící.

Věřící člověk má mnoho důvodů ke zpěvu. Přesto však apoštol Jakub ví, že se někomu může vést zle. Proto se máme v takové situaci modlit. Když je někdo dobré mysli a daří se mu dobře, ať zpívá a chválí Pána.

Před několika lety napsala jedna mladá žena dopis, v němž píše, že podstoupila chemoterapii, a napsala v něm také tato slova: „Jsou to už vlastně dva měsíce, kdy bojujeme s nemocí a ještě jich je pár před námi... Ale co chci napsat hned, díky mnohým modlitbám prožíváme neskonalou Boží blízkost, pomoc a pokoj. Za to patří také veliký dík Vám! Prožíváme, že modlitba má úžasnou moc a Bůh je velice konkrétní a živý, Jeho moc je tak obrovská, až nám z toho běhá mráz po zádech. Myslím, že nebýt toho všeho, nikdy by nás nenaučil té důvěře, té víře, tomu

spoléhání na něho. To, co teď prožíváme, je taková nahatá víra „naostro.“ A dále pokračuje: „Bůh otvírá srdce mnoha lidem. Já se konečně nebojím svědčit. Píšu dopisy, modlím se (není nic lepšího, než schlíple ležet a nic nemoc → ideální modlitební poloha!) je to skvělý prostor pro svědectví. Ve škole se otvírají srdce učitelkám, píšou mi a jsme si, ač se nevidíme, o moc blíže. Modlí se plno dětí (a Bůh ví, jak právě tahle armáda je mému ♥ blízká). V nemocnici je tolik bídy a beznaděje a já tam můžu nést alespoň jiskřičku světla.“ A ještě jedna či dvě věty: „Já se stejně mám! Tolik úžasných lidiček, tolik lásky ze všech stran, tak dobřého Pána!! Mám vás všechny moc ráda. A dá-li Pán, jednou mu za to vše společně poděkujeme. Věřím, že ten čas přijde. Velikou pusou a kufr vzpomínek Ti posílá J.“

(Autorka dopisu brzy poté podstoupila autotransplantaci kostní dřeně a díky Bohu se jí až doposud daří dobře.)

Zanedlouho budou Vánoce. Jsou to svátky naplněné radostí z narození Pána Ježíše Krista. Svátky pohody, vděčnosti, dobrých slov, splněných přání. Už před Váno-

cemi zaznívá zpěv koled a vánočních písní. Většinou se máme dobře a to je velký důvod ke zpívání.

Někdy nám schází osobní zaujetí, osobní prožitek. Jedni prožívají bolest a vede se jim zle. Přesto se nemodlí, jako se před lety modlila paní J. a s ní další. Jiným se daří dobře, a přesto se neradují, nezpívají, protože všechno, co mají, co získali a nejsou to jen hmotné, ale i duchovní dary, pokládají za samozřejmost. Přesto jsme vyzváni: „Ztiš se, pokoř v srdci, zapuď smutek vleklý, Advent už je blízko, uť se radovat.“

Někdy si myslíme, že řadě událostí v Písmu svatém není věnována větší pozornost a rádi bychom četli další podrobnosti. Apoštol Jan napsal v závěru svého evangelia, že svět by neměl dost místa pro knihy o tom napsané. Proto se spokojme s tím, co je zaznamenáno a pokusme se vytěžit z toho pro nás posilu a povzbuzení.

Vánoce jsou svátky radosti, a proto si přiblížme Mariin zpěv. Začátek Lukášova evangelia zaznamenává dva chvalozpěvy. První je Zachariášův a druhý Mariin. Je úžasné, jak tito dva lidé vyjadřují radost a vděčnost z plnění se Božích slibů. Zachariáš je stařec, jeho neteř Maria je svobodná dívka, panna. Jejich srdce jsou naplněna stejnou jistotou a radostí z příchodu Spasitele na svět. Maria je mladá dívka, která neví o světě příliš mnoho. Žije v zapadlém vykřičeném městečku Nazaretu, z kterého sotva vyjde něco dobrého. Maria je teprve na začátku životní cesty. V jejím zpěvu je však něco, co se nersrovnává se skutečností. Maria zpívá o tom, co dosud neprožila: „Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.“ V Římě sedí na trůně císař, který má v rukou soustředěnu velikou moc. Slova Mariiny písně jsou převzata ze Starého Zákona, zejména ze žalmů, a jejich slovy víry zpívá o budoucnosti, jakoby se to stalo už nyní a teď. Maria mohla mít důvod spíše k jiné písni. Čeká dítě, které není Josefovo. V očích veřejností bude obviněna z nedodržení Desatera. Ale tato žena, kterou čeká spíše bolest a odsudek, zpívá píseň, kterou bychom v její situaci nečekali. Ona zpívá o Boží budoucnosti, o Boží moci a oslavuje mocnou Boží ruku, nabídnutou pomoc k záchraně člověka, ba celého lidstva. Ona neví, že bude rodit ve chlévě, a až přijde ta chvíle, nebude cítit jeho smrdutost, nebude vnímat špínu. To je víra, která vidí budoucnost nikoli svými očima, ale zrakem víry tak, jak ji vidí sám velký a mocný Bůh. Maria skutečně nežije ze zkušeností,

vždyť je tak mladičká a neodhaduje budoucnost, protože se ani neodvažuje tušit, co ji čeká.

Kdybychom věděli, co nás čeká, asi bychom nemohli nic vykonat, děsili bychom se událostí, které přijdou. Pán Bůh to dobře zařídil, abychom viděli jen na krok před sebou, a někdy ani na krok před sebe nevidíme. Jen proto může Maria zpívat takovou píseň. Je to vítězná píseň o Božím milosrdenství, které zůstává, a pokračuje v dalších generacích. V tom se podivuhodně shoduje se starcem Zachariášem. Ve víře v Boha, v jeho moc a milosrdenství padají všechny generační rozdíly. To ostatně dokazuje i setkání Marie se svou starou tetou Alžbětou. Před Boží tváří stojí staří i mladí ne proti sobě, ale vedle sebe.

Věřit, že Bůh je mocný, když to není nikde vidět, je velmi nesnadné. A věřit v milosrdného Boha, který má člověka rád, to je hodně nesnadné. Je to častokrát proto, že máme tisíce argumentů jednat jinak. Ale pro nás není jiná cesta k víře než ta, která vede nejprve k jeslím. Teprve tam začneme chápat, co znamená Boží milosrdenství. Bez Ježíše Krista, který přichází z věčné slávy do naší mízérie, bez setkání s ním, který jde za námi, aby z nás učinil své bratry a sestry, je milosrdenství Boží prázdný zvuk, který dráždí naše uši. V narozeném Dítěti Ježíši dostalo Boží milosrdenství pravou tvář.

Pán Bůh je s námi v každé chvíli našeho života, i když se nám to jeví jako nemožné. Anděl Gabriel přece Marii pověděl, že u Boha není nic nemožného! Mariina píseň je vyjádřením jistoty, abychom se naučili vidět to, co ještě není vidět, co se ještě neděje, co se však už stalo a platí. Tuto píseň můžeme zpívat jen tehdy, když budeme následovat Marii a nebudeme komponovat vlastní melodii a vkládat svá vlastní slova a představy, ale použijeme stejná slova, která zaznívají z celé zvěsti Písma svatého. Pak nikdy nezahořkneme a nebudeme se bát toho, co nás čeká. Někdy zoufáme nad tímto světem, ale Pán Bůh se stále sklání v Pánu Ježíši nad světem, aby zjevoval své milosrdenství a prokazoval mu svoji milost a odpuštění. Všechny naše písně jednou umlknou, ale píseň Božího lidu, píseň chvály bude znít stále. Boží Duch nás strhává svou mocí a říká našemu nepokojnému srdci, abychom zpívali spolu s Marií.

Mariina píseň je úžasná proto, že zahrnuje předchozí zkušenosti Božího lidu. O ně se Maria opírá, protože zná dějiny svého lidu, zná píseň Chany, matky Samuelovy. Maria se v té chvíli stává prorokyní. Nenechme se zmýlit, že

Maria zpívá v minulém čase. Ona je přesvědčená, že se to všechno stalo! Proto mohl apoštol Jan napsat jedinečná slova jistoty: Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval! (Otec dal Syna!!!): Byli jsme nazváni dětmi Božími a jsme jimi! (1 J 3,1). „Těm pak, kteří ho (totiž Pána Ježíše) přijali a věří v jeho jméno, dal **m o c** stát se Božími dětmi.“ (J 1,11)

Jaká je Mariina píseň? Můžeme ji rozdělit na čtyři části:

1. Maria zpívá v radostném vytržení, je naplněná vděčností a chválou za to, že Pán Bůh jí osobně požel. On se sklonil k jejímu ponížení! To spočívalo v tom, že mohla být a byla obviňována z hříchu. Srdce dokáže jásat jen tehdy, když je očištěno a osvobozeno samým Bohem. Ona hlasitě projevuje radost a nadšení z jednání Boha! To dokáže jen srdce osvobozené od úsměšků a z úzkostí. Najednou propuká jásot. Je to skoro jako výbuch sopky, který nic nezadrží. Maria si je jista, že ji od této chvíle budou blahoslaviti všechna pokolení právě proto, že s ní učinil veliké věci Ten, který je mocný. Maria je blahoslavená, protože je milostí obdařená a každý, kdo toto prožil, může říci, že se stalo něco, co je nade všechno lidské chápání.

2. Maria vyjadřuje Boží podstatu a jeho láskyplnou příchyllost ke všem, kdo Pána Boha uctívají. Především je Boží jméno svaté. Jako sluneční paprsky obsahují všechny barvy spektra, spojují se ve slunečním svitu a tvoří světlo, tak se slučují i všechny Boží vlastnosti a vytvářejí svatost. Z tohoto důvodu se svatost nazývá „vlastnost všech vlastností“, protože spojuje všechny Hospodinovy vlastnosti. Písmo sv. připisuje svatost výslovně každému z Trojice: Otci (J 17,11 – Otče svatý, zachovej je ve svém jménu), Synu (Sk 4,30 – vztahuj ruku svou k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše) a zejména Duchu jako tomu, který lidem Boží svatost ukazuje a předává. On prokazuje své milosrdenství těm, kteří mají před ním respekt a úctu. David v Žalmu 103,17 dokonce píše, že „Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí, jeho spravedlnost i se syny synů...“ V Desateru to jde dokonce ještě dále: „Prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají“. (Ex 20,6).

3. Maria zpívá o Boží svrchovanosti a zvláštní lásce k pokorným lidem. Pán Bůh je mocný ve svých činech. O tom se směli Izraelci přesvědčit už při přechodu Rudým mořem, kdy přešli po souši, ale fárao se svým vojskem v moři zahynul. V době Soudců Hospodin podivuhodným způsobem Izraelce vysvobozoval od těch, kteří ho ovládali. O tom zpívají autoři Žalmů, o tom věděl král David všechno. Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. Rozptýlil pyšné, vladaře svrhne z trůnů. Sytí hladové a bohatí odjedou s prázdnou.

4. Maria se raduje, že Pán Bůh prokázal milost Izraelovi. On se ujmá svého služebníka Izraele. Izrael před-

stavuje celé společenství, nikoli jen jednu osobu. Bůh slíbil, že jim prokáže milosrdenství, a učinil to právě tehdy, když poslal svého Syna na tento svět. Tento slib dal Pán Bůh již praotci Abrahamovi a platí všem jeho potomkům až na věky. Boží sliby platí všem, kteří mu věří, kteří věří Jeho Slovu.

Všechno, co obsahuje Mariina píseň je odrazem dávných Božích činů v životě vyvoleného národa. Na všechny Boží skutky můžeme pohlížet tak, že se již uskutečnily. Boží zaslíbení mají stejnou hodnotu jako jejich uskutečnění. „Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí.“ (Žalm 33,9). „Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení.“ (Žalm 33,11).

Mariina píseň je dokladem její nezlomné víry i známosti Hospodinových činů v minulosti. Proto Maria mohla andělovi s pokorou i s rozvahou povědět *navzdory všem přírodním zákonům: „Staň se mi podle tvého slova!“* V tom je síla její víry, v tom je její jedinečnost. Maria právem patří ke svědkům víry. Maria je hodna blahoslavenství právě pro svou víru.

Pán Bůh osvobozuje člověka z moci hříchu nebo z nepříznivých životních situací. Naše vděčnost a jásot se Mariině radosti nemůže rovnat. Až budeme usedat k bohatě prostřenému štědrovečernímu stolu a po večeři budeme rozbalovat dárky, nezapomeňme za vše poděkovat Pánu Bohu, který je dárce všeho dobrého. Říkáva se, že čím srdce přetéká, to ústa mluví a jazyk zpívá. V noci, před více než 2000 lety se narodil v malém judském městečku Betlémě Spasitel světa – Kristus Pán. Pastýři slyšeli andělské chóry zpívat nádhernou píseň: „**Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.**“ Právě proto smíme každoročně slavit Vánoce nejen v našich domovech, ale ve všech křesťanských chrámech, kostelech i modlitebnách. Vánoční radost nás chce provázet každým dnem našeho života. Chce prozářit dny sváteční i všední, dokonce i ty nejobyčejnější. Klíč k radosti nám předává Písmo svaté. Přijměme jej a otvírejme jím poklady, které jsou v něm ukryty.

Ze starší sbírky adventních a vánočních úvah vybrali

K.L. a V.J.

Vánoční naděje

Široká, rozlehlá ulice města, které tady už přechází do jednoho ze svých předměstí.

Byl Boží hod vánoční.

Šel jsem tou ulicí sám a nevlídné počasí tu rozlehlou osamocenost ještě zesilovala. Nový den byl studený, vlhký a příliš šedivý, než aby vzbudil příjemnou pohodu.

Bylo ráno po Štědrém večeru a ulice byla liduprázdná. Ale proč by tu vlastně měli být lidé, když večer se jim dlouho nechtělo spát.

Kdyby tak alespoň napadl sníh a přikryl šedivé město kyprými příkrovky, jejichž povrch by zářil ve slunci křišťálovými odlesky až k oslepnutí. Počasí však bylo ospalé, jako by chtělo lidem ukázat, že ani o Vánocích si nemohou opatřit všechno, co se jim zalíbí. To by se dětem líbilo, kdyby tak dostaly na Štědrý večer sněhové peřiny!

A já jsem v tom protivném chladu pospíchal do města a vnímal jen obrysy vysokých domů ztrácejících se v šedivém oparu.

Zabočil jsem po chodníku mezi omrzlými trávníky za roh vysokého domu. A najednou na zemi ... stromek. Docela obyčejný malý vánoční stromek. Ani ne dva metry dlouhý, dosud provázkem svázaný zelený smrček. Ležel dva tři metry od stěny obytného domu. Kolem něj pár zulámaných větvíček. Podíval jsem se vzhůru. – Samozřejmě nic: ticho a desítky zavřených oken. Bylo mi pojednou líto stromku, kterému kdosi vzal příležitost, aby byl užitečný. Vždyť proto ho uřízli, naložili a dovezli do města, aby ožil jako vánoční stromek a kdesi rozzářil dětské oči. Kolik let rostl pro tuto jedinou životní příležitost. Mohl přece dál vyrůstat ve statný strom. Teď tu leží na zemi, okno se už dávno zavřelo a kohopak by tížilo svědomí pro tak neživou věc, jako je stromek.

Možná, že kdosi přinesl domů pěknou, urostlou borovičku. A smrček, ten je přece tak obyčejný a stejně z něj brzy opadá jehličí. Tak co s ním, honem otevřít okno... a už byl venku. Máme přece něco lepšího. Děti tu změnu ani nepostřehly a tak je to ve vánoční záplavě dojmů vůbec netrápilo.

Pod borovičkou děti objevily tolik pěkných darů. Všechno bylo nové, barevné, zářivé a drahé. Ani by se ten smrček k tomu nehodil. Kdopak by si na něj v té chvíli vzpomenu. Kdopak by pomyslel na smrček, kterému na Štědrý den vzali poslední příležitost.

Možná však, že to bylo úplně jinak. Třeba mladí manželé, kteří příliš rychle zapomenu na to, co k sobě ještě před nedávnu cítili, nebyli schopni najít ani na Štědrý den společná slova. Najednou bylo všechno zbytečné: Vánoce, Štědrý večer i ten stromeček.

V té chvíli jsem už byl daleko od místa, kde jsem stromek uviděl.

Bylo vánoční ráno, druhý den po Štědrém večeru.

Za několik hodin jsem se vracel stejnou cestou. Najednou jsem si vzpomněl a začal vyhlížet stromek. Už jsem to místo poznával a – stromek nikde. Jen pár zelených větvíček označovalo místo, kde před nedávnu ležel. Kam se poděl, kdopak ho vzal?

Snad to byl někdo, kdo cítí s lidmi i s vánočními stromky, když už je každý opustí. Třeba to byl starý, smutný pán, který už po léta nestrojí stromeček – jednak už odvykl a potom proto, že by mu bylo ještě více smutno. Třeba stromek vzal, postavil ve skromném bytě a pověsil pár ořechů a jablíček tak, jak si to pamatoval ze svého dětství.

A možná, že tu šly děti, které lépe rozumí stromům než dospělí lidé, porozuměly smutku odloženého stromku a přemluvily rodiče, aby si ho mohly vzít domů a nastrojit ještě jeden. Vždyť přece nebyl tak velký.

A přál bych si, aby to byli ti mladí manželé, kteří se přece jenom smířili a s pocitem studu stromek vzali domů, nastrojili a společně oslavili opožděný Štědrý večer.

Já však nevím, jak to doopravdy bylo. Nic určitého. Dokonce ani neřeknu, k čemu se přikláním.

Počasí se od rána nezměnilo, po příkrovech sněhu ani památky.

Přece však byla cítit nějaká změna.

Věděl jsem, že ten zelený smrček dostal svou příležitost. Trochu opožděně, snad právě v nejvyšší čas. Nebylo to zbytečné, že ho uřízli.

Rozhlédl jsem se kolem a ulice byla zrovna tak šedivá a nevlídná jako ráno, když jsem stromek uviděl.

V ovzduší bylo však cítit něco nového, co tu ráno nebylo. Bylo to příliš nevtíravé, nenápadné a křehké.

Tu ulici ovanul dech naděje.

Byl jsem rád, že jsem tohle pocítil právě o Vánocích. Protože o Vánocích máme slavit naději, která přichází šedivým závojem lidských životů, aby zvěstovala nové počátky.

Vracel jsem se domů a už dávno jsem opustil šedivou, rozlehlou ulici. Pojednou na mém kabátě zlehounka přistála sněhová vločka. Byla tak jemná v bělostné čistotě a souměrnosti.

Podíval jsem se vzhůru a spatřil, jak se v bílých chuchvalcích začíná k zemi snášet sníh. Za chvíli, až přemůže šedivý povrch ulic a domů, přikryje bělostným příkrovem město.

Pomaloučku jsem musel přivírat oči. Vloček přibývalo. A najednou jsem pocítil, jak se ve mně pomalu zesilují tóny známé písně. Snad to byl opravdu jen pocit, snad se to ozývalo někde z pootevřených oken. Stále více to síli- lo, až to zachvátilo srdce a nitro člověka:

„Narodil se Kristus Pán“

Ing. Zdeněk Brokl, Brno

Převzato z časopisu Bratrská rodina 1976, číslo 12

Děkujeme autorovi za laskavý souhlas k otisknutí povídky.

KAM PAK TO SPĚCHÁTE?

LUDĚK REJCHRT

LUDĚK REJCHRT

Solo F C F

1. Kam-pak to spě-chá-te, pa-stý-řo-vě-ž
 2. Kdo vám to o-zná-mil v noč-ní chvi-li,
 3. Kdo vám to o-zná-mil, po-věš-te nám,
 4. Ó, mi-li pa-stý-ři, smí-me těž-jít,

F C F

Co je to za hvěz-du v no-ci tma-vě?
 Je jste své o-več-ky o-pus-ti-li?
 Proč vši-chni da-ry mu ne-se-te tam?
 dě-tát-ku v je-slič-kách se po-klo-nit?

Sbor C C_r

My jde-me k Bet-lě-mu, k dě-tát-ku ma-lě-mu,
 zpí-va-li an-dě-lě na ne-bi ve-se-le,
 To dí-tě, Bo-ží Syn, přišlo nás z našich vin,
 Rojď-te a srd-ce své dej-te mu se-vře-ně,

F C_r F

jde-me mu za-zpí-vat pí-sně no-vě
 že se nám na-ro-dil Je-žíš mi-lý.
 vy-kou-pit, za-chrá-nit, On je náš Král.
 na-vždy tak s Je-ží-šem mů-že-te být.

Kapr

Když jsem žil ještě v rybníce, hodně jsem s bratry a sestřičkami, někdy i s tatkou a mamkou, dováděl v rákosí, honili jsme se mezi lekníny nebo se schovávali v rákosí. Také jsem jako jediný z celé rodiny uměl hýbat zábrami tak, až se kolem mě dělaly vlny. Jenže tomu je teď konec. Místo toho si plavu ve vaně, není se kam schovat a zábrami už asi taky nikoho neoslám. Ach, jo!

Malý Vašek se na mě kouká, jako bych mu něco udělal a tatínek schovává za zády paličku, aby mě mohl zneškodnit. Taky huňatá černá kočka si jde přihrát svoji polívčičku, strká packu s drápy až ke mně, uff, to bylo o fous!

„Synku, už je čas,“ říká tatínek. Vašíkovi se zalily oči slzami a já si mumlám „Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku.“ „Tatí, ne, podívej se, jaké má oči! Řízky jsou přece taky dobré!“ Udělal jsem ty nesmutnější kapří oči, jaké si jen umíte představit, a ono to snad zabralo! Tatínek spustil paličku, Vašík se rozzářil jako sluníčko a já jsem se přestal modlit.

Náhle jsem se ocitl v modrém kbelíku, vesele mrskal ocasem a mrkal na Vašíka, jak to jen my kapři umíme. Došli jsme až k rybníku a hurá! Najednou jsem měl kolem sebe tolik vody a tolik kapřích i jiných kamarádů, že jsem byl šťastný jako blecha (vlastně kapr). Tyhle Vánoce jsem přežil...

Dagmar Charvátová, 9. třída, Trhový Štěpánov

Ach, co je krásy

Ach, co je krásy v té jedné větě,
 jež dnes se šíří po celém světě:
 Narodil se nám Spasitel!
 Narodil se nám!

Ach, co je světla v tom známém slově,
 které zní vždycky rok co rok nově:
 Narodil se nám Spasitel!
 Narodil se nám!

Ach, co je síly v té slavné zvěsti,
 která i letos v srdci chce kvést:
 Narodil se nám Spasitel!
 Narodil se nám!

Ach, co je lásky v tom Božím činu!
 Bůh se k nám sklonil sám ve svém Synu.
 Narodil se nám Spasitel!
 Narodil se nám!

Lubomír Balcar

Vánoce**(z pohledu vánočního stroměčku)**

Vlastně jsem tuhle zimu neměl v plánu nic jiného, než strávit ji tak, jako už několik let předtím. Pořádně se zachumlat do mého bohatého pichlavého kožíšku a spokojeně si pospat až do jara. Jenže, co na mě záleží? Jsem jenom malý smrček!

Z pohody mě vytrhl výkřik: „Mamí, podívej! To je ale krasavec!“ Když jsem uslyšel pochvalné zamručení, nadmul jsem se pýchou, až se mi jehličky prodloužily. Pak už nevím nic, jen jsem koutkem oka zahlédl něco divoce poskakujícího kolem mě.

Když jsem přišel k sobě, nějakí lidé kolem mě lezli po židlích, věšeli mi na větvičky zvonečky a hvězdičky a pořád si pochvalovali, jaký jsem krásný, rovný, hustý, voňavý.... Potom ti velcí lidé naskládali pod mé nejspodnější větve nějaké balíčky. Co v nich asi může být? Odešli, že bych se podíval?

Najednou slyším cink, cink, cililink, otevřely se dveře a dovnitř vtrhli dva malí klučiči a větší holčička. Jakmile mě spatřili, vydechli úžasem a rozzářily se jim oči. Pak zpívali nějaké krásné písničky a rozbalovali ty balíčky, do kterých jsem se nestihl ani podívat. Tolik radosti jsem jakživ neviděl!

A tak jsem byl nakonec rád, že i díky mé maličkosti zavládl v rodině klid a mír a žezlo převzala láska a radost ze vzájemné blízkosti.

Barbora Tomaidesová, 9. třída, Trhový Štěpánov

Vánoce u nás doma (z pohledu vánočního stroměčku)

Uprostřed hustého lesa mezi velkými stromy se krčí malý nenápadný smrček, tedy já. „Brr, to je ale zima,“ mumlám si. Je 23. prosince, hustě sněží, na mých větvíčkách už je bílá pokrývka, že téměř nejsem vidět. Občas si na mě sedne nějaká ta veverka, ale to je tak všechno. Jak já bych chtěl někam do teploučka! No nic, počkám, až celý zapadnu, bude mi pak tepleji a počkám pod sněhou peřinou do jara jako každý rok.

„To šimrá, co to je?“ Někáký chlápek s pilou mě šimrá na kmeni a asi se mě snaží uříznout. Podaří se mu to a drze mě dává do odporného hnědého pytle a nese mě někam pryč. Je tu zima a tma, jsem svázaný, že se nemohu ani pohnout. Najednou někdo rozvazuje pytel, potom mě, až konečně vidím světlo, ale pořád nevím, kde to vlastně jsem? Začíná mi být krásně teploučko, stojím těsně u kamen, kolem mě pobíhají děti. Hrají si, pojdají něco z talířku na stolečku a mě si opět nikdo nevšímá. Kdo taky, vždyť jsem jen obyčejný strom!

Pozor! Najednou se ke mně sbíhá celá rodina, dávají mě do stojanu a postupně na mě věší nějaká cingrlátka, která vytahují z krabice. Docela to šimrá, ale výsledek stojí za to. Jsem celý krásně ozdobený, třpytím se jako

hvězdičky na obloze a najednou se cítím hrozně důležitý. Už ne jako ten obyčejný strom, o který zavadí jedině tak srnka. Jsem pyšný na to, že jsem k něčemu užitečný, proč by jinak taky těm všem tak zářily oči, když ne kvůli mně?

Tyhle Vánoce jsou pro mě první, ale taky poslední. Jsou nejlepší, jaké si strom jako já může přát.

Jana Horčicová, 9. třída, Trhový Štěpánov

Vánoce u nás doma - v Africe

„Tohle bude můj poslední dnešní pacient,“ řekl jsem si asi tou dobou, kdy moje rodina v Česku usedala k prostřenému stolu. Ošetřil jsem malého kloučka. Na patě měl kousnutí, asi od pavouka. Ránu jsem mu zalepil, dal mu pamlsek a odvedl ho zpátky k příbytku jeho rodiny. Jestli se dá polorozpadlá chatrč vůbec takhle vzletně nazývat. Asi nevydržela poslední období dešťů.

Copak si asi pro Štědrý večer doma připravili? Pochybují, že by Eva dokázala zabít kapra, takže mají určité kuřecí řízky. Ale dělá výborný bramborový salát. Ach jo. Kdoví, jestli teď netráví Vánoce s někým jiným? Třeba s kolegou z kanceláře, co se kolem ní vždycky motal. Jestli je doma u rodičů, tak to jí doopravdy nezávidím. Tchýně se chová jako příšerná babizna a její rybí polévka stojí leda tak za starou belu.

Šel jsem tam, kde stojí můj nový „domov“. Malý, skromný domeček, který přijeli kluci postavit. Slouží jako škola, ale my tam přespáváme. Na střeše poklidně vlaje česká vlajka. Vcházím dovnitř a koukám s otevřenou pusou. Celá naše parta zdobí

stroměček, holky vyrábějí s malými dětmi papírové vločky ze starých novin a příruček pro přežití ve volné přírodě. „No tak, nestůj tady, vem kytaru a zpívej!“ Zkoušel jsem kytaru naladit, ale moc to nešlo. Přesto jsem se postavil pod ozdobenou palmu a chystal se zahrát nějakou koledu.

Vtom přišel náš černý, usměvavý kuchař a s otřesným přízvukem říká: „Šťastné a veselé Vánoce!“ A na učitelský stůl pokládá misku s něčím, co jen velmi vzdáleně připomíná štedrovečerní večeri. „No to si snad dělá legraci?“ řekli jsme si mezi sebou. Aby nebylo vidět naše zklamání, dál jsme se smáli a začali zpívat: „Štědrej večer nastal...“

Jitka Vávrová, 9. třída, Trhový Štěpánov

Blahopřání k Vánocům a do nového roku

Starosta města Ing. Václav Nekvasil:

Vážení spoluobčané, přiblížila se vánoční doba a prožíváme adventní čas. Reklamy ve sdělovacích prostředcích a supermarketech se nám snaží tento čas zaplnit komerčními nabídkami, zabírají nám čas, který bychom měli využít na zklidnění se a oproštění od celoročních starostí. Přeji Vám všem, abyste si dokázali tento čas ubránit pro sebe, pro setkávání se svými rodinami a přáteli, a společně se těšit na krásný čas Vánoc. Chceme-li zjistit, čím můžeme udělat svým bližním radost, nepotřebujeme k tomu velkoplošné reklamy, ale právě vzájemné setkávání v dobré pohodě.

Přeji Vám, abyste si přípravu na Vánoce užili a samotné Vánoce prožili nerušeně v klidné atmosféře svých rodin a mohli se těšit z radosti svých bližních. Dojít ke krásnému poznání, že láskyplná pohoda pod vánočním stromkem nezávisí jen na množství utracených peněz.

Vážení spoluobčané, zakrátko oslavíme konec letošního roku. Přeji Vám k tomu dobrou pohodu a do nového roku 2012 pevné zdraví Vám i Vaším rodinám a zachování existenčních jistot ve vašich zaměstnáních. Našemu městu přeji v novém roce, aby obstálo v nadcházejících náročných podmínkách. Hodně úspěchů přeji i firmám a podnikatelům v našem městě.

Místostarosta Josef Korn:

Vážení a milí občané, děkuji Vám za projevenou podporu a spolupráci v letošním roce. Přeji Vám všem požehnané Vánoce a hodně Božího požehnání v roce 2012.

Dana Vlasáková:

Vážený pane Vlčku, posílám soutický příspěvek do prosincového Zpravodaje a přeji Vám i všem jeho tvůrcům v klidu prožitý Advent, radostné Vánoce a v roce 2012 jen samé spokojené čtenáře.

Malá vánoční anketa

Po mnoha letech jsme uspořádali malou vánoční anketu. Odpovědný redaktor oslovil několik čtenářů a položil jim dvě otázky:

1. Jak prožijete letošní Štědrý den?

2. Jaké je Vaše vánoční a novoroční přání čtenářům Zpravodaje Štěpánovska?

Odpovědi všech oslovených jsou nejen zajímavé, ale i povzbudivé.

Jaroslava Měchurová

1. Na rozdíl od loňských Vánoc, které jsme strávili netradičně plavbou na lodi po řece Nilu v Egyptě, strávíme letošní Vánoční svátky opět tradičně. Nebude chybět štedrovečerní večeře, ozdobený vánoční stromeček, pod ním dárky, napečené cukroví a k tomu nám budou hrát koledy.

2. Klidné a pohodové Vánoce prožité v kruhu rodiny. Abychom nepodléhali vánočnímu spěchu a shonu a kladli větší důraz na duchovní význam těchto svátků. Vždyť největším dárkem pro nás je to, že se narodil Ježíš Kristus. To o vánočních svátcích hlavně slavíme. Do nového roku přeji všem čtenářům hodně zdraví, štěstí, dobré pohody, lásky a Božího požehnání.

Jiřina a Josef Petráskovi

1. Na Štědrý den každým rokem navštívíme náš hřbitov, rozsvítíme svíčky a vzpomínáme na naše blízké, kteří nás předešli na věčnost a spí spánkem pokoje. Tento den již máme všechno připravené, tak celý den prožíváme v klidu. Doma si popřejeme se svými blízkými. Před ve-

čeří se společně pomodlíme i za naše zemřelé. Štědrý den zakončíme půlnoční mší svatou v našem kostele.

2. Pokojné, požehnané a v klidu prožité svátky, do nového roku pevné zdraví, spokojenosti a pohodu. Díky za Váš Zpravodaj, je skvělý.

Lenka a Roman Farionovi

1. Když Pán Bůh dá, budeme prožívat Štědrý den doma se svojí rodinou. Bude s námi i můj téměř 80letý tatínek, který každoročně u nás tráví vánoční svátky. Dopoledne s dětmi společně ozdobíme stromek, zatímco manželka bude chystat vše potřebné k štedrovečerní oslavě. Celý den, kromě večeře, budeme jíst jen střídme. Odpoledne půjdeme s rodinou v 16 hodin na mši svatou. Po návratu povečeříme, zazpíváme si koledy a pustíme se do rozbalování dárků. A pokud nám zbudou síly, možná že se s manželkou zúčastníme ještě půlnoční bohoslužby.

2. K Vánocům si dovoluujeme čtenářům popřát radost ze společenství v kruhu rodiny, chvíle odpočinku, pokoj v srdci a prostor pro malé zamyšlení nad smyslem vlastního života. Do Nového roku všem přejeme vstoupit s láskou, nadějí a vírou, že dobro a poctivé úsilí dokáže změnit k lepšímu místo, rodinu, pracoviště, obec a zemi, ve které žijeme.

Ludmila Kornová

1. Štědrý den bych ráda prožila v kruhu své milé rodiny a znovu jako každý rok zažila neopakovatelný pocit štěstí, kdy se Boží Láska dotkne nejen mého srdce, ale celé planety Země...

2. Jednoznačně přeji, ať se čtenářům splní jejich vlastní přání, která nosí ve svém srdci, pravděpodobně je někteří vyslovili mnohokrát a stále doufají v zázrak, který se zatím nekoná... a já přesto věřím, že naše přání blednou před tím, co nás Jednou čeká...

Marie a Miroslav Vojtovi

1. Štědrý den je jedním z nejhezčích dnů v roce. Těší se na něj téměř všichni. Je to období s krásnou atmosférou. Lidé se na sebe usmívají a přeji si vše nejlepší. V naší rodině se též snažíme, abychom prožili krásný a pohodový vánoční čas. Velký úklid probíhá již od podzimu a potom - pečení cukroví - to je pro nás milá tečka při přípravě Vánoc. Nedodržujeme spoustu tradičních zvyků, ale vždy než začneme jíst kapra, v tichu a záři hořícího svícnu zavzpomínáme na své blízké, kteří tu již s námi nejsou. Potom si popřejeme krásné Vánoce. Nejvíce se těšíme na vnoučata a na to, jak jsou nedočkavá, co je pod stromečkem. Večeři většinou nesní a již rozbalují dárčky. A my dospělí máme radost z jejich radosti.

2. Všem čtenářům zpravodaje přejeme prožití vánočních svátků v klidu, v lásce a ve zdraví. Blíží se konec roku

a téměř každý hodnotí uplynulé období. Jak už to bývá, nejsou to jen úspěchy a radost, ale mnohdy i jejich opak. Ale všichni si přeji, aby ten nový rok byl, když ne lepší, tak alespoň stejný než stávající rok. A tak i my všem přejeme vše nejlepší.

Helena a Jaroslav Lhotkovi

1. Jako každý jiný Štědrý den dopoledne jdeme na hřbitov rozsvítit svíčku svým

blízkým. Odpoledne připravuji večeři. Kolem 18. hodiny se celá rodina pomodlí u stromečku, pak následuje večeře. V 11 hodin večer se začneme připravovat na cestu do kostela na půlnoční mši.

2. Všem čtenářům Zpravodaje Štěpánovska přejeme pohodové a klidné Vánoce.

Do nového roku všem lidem přeji hlavně hodně zdraví, štěstí, Božího požehnání a hodně osobních i pracovních úspěchů.

Hana a Milan Frůblingovi

1. Letošní Štědrý den se asi nebude příliš lišit od předchozích let. Strávím jej v rodinném kruhu s manželem a dcerami. Od časného rána budou veškeré přípravy směřovat k vytvoření příjemné sváteční vánoční atmosféry. K obědu nebude chybět oblíbený kuba s houbami. Zlaté prasátko tak opět neuvidíme. Odpoledne vyrazíme do lesa nadělit něco dobrého zvířeti do krmelce. Nezapomeneme navštívit hřbitov, kde zapálíme svíčky a zavzpomínáme na ty, kteří už nejsou mezi námi. Slavnostní večeře bude tradiční - klasická rybí polévka a smažený kapr s bramborovým salátem. Možná dojde i na lososa. Před jejím servírováním každý rozkrojíme jablko, abychom věděli, zda nás čeká úspěšný rok. Po večeři zazvoní zvoneček, půjde se k rozsvícenému stromečku a začne vybalování dárků. Zavzpomínáme, jaké to bylo krásné, když byly děti malé a věřily, že dárky nosí Ježíšek. Večer se samozřejmě neobejde bez poslechu koled, cukroví, vánočky a televizní pohádky. Štědrý den zakončíme cestou na půlnoční mši.

2. Čtenářům Zpravodaje Štěpánovska přejeme, aby se v každodenním shonu, kterým jsme v dnešní době všichni obklopeni, dokázali alespoň na chvíli zastavit a prožili kouzelné Vánoce plné pohody, radosti a pokud možno v kruhu nejbližších.

Do nového roku přejeme to, co člověk nejvíc potřebuje - ZDRAVÍ. Přejeme to, co člověk stále hledá - ŠTĚSTÍ. Přejeme to, bez čeho se nedá žít - LÁSKU, PŘÁTELSTVÍ, POROZUMĚNÍ. Na všechno zlé, co Vám přinesl rok 2011 se nesnažte zapomenout, ale naopak se pokuste vše přijmout jako velkou životní zkušenost, která sice vybírá vysoké školné, ale učí jako nikdo jiný.

Lydie a Jiří Lachmanovi

1. Ještě jsme nedělali konkrétní plány. Asi nás bude méně než dříve. Dcera se vdala a syn je v nemocnici. Ale některé věci opakujeme každý rok.

Do vánočních zvyků se často halí pověry. Těm se vyhýbáme. Místo požehnání se můžou stát prokletím, když na nich chceme postavit svůj další život.

Na Štědrý den dopoledne dokončujeme přípravy. Po setmění rozsvítíme stromeček, společně čteme vánoční příběh z Bible, zpíváme vánoční písně a děkujeme Pánu Bohu za všechno, co nám dal a dává. K slavnostní večeři nám svítí svíčky (pozor na kosti!). Po večeři si dáváme dárky. Nikdy jsme dětem neříkali, že dárky nosí Ježíšek nebo Santa Claus. Dárky jsme si připravovali a dávali sobě navzájem s vědomím, že všechno máme od Boha. A největší „Dar“ je Pán Ježíš, který se narodil v Betlémě. Tato 2000 let stará událost má aktuální dosah do naší doby a pro každého z nás.

2. Všem čtenářům přejeme, aby Vánoce nestrávili ve shonu, ale našli čas zastavit se a přemýšlet o hlubším významu těchto svátků. Aby utichly všechny spory mezi manželi, v širší rodině i mezi sousedy a už se nevrátily. Aby naše životy neovládala finanční krize, ale Boží pokoj a mír. A do dalšího roku? Abychom všichni měli práci a byli zdraví. Aby se vánoční radost přenesla i do všedních dnů.

Růžena Vobecká

1. Štědrý den prožíváme každoročně stejně. Jsme doma s manželem, děti mají samostatné rodiny. Odpoledne k nám všichni přijedou a tak prožijeme společně sváteční odpoledne. Krásné je prožívat s vnoučaty jejich netrpělivost a očekávání dárků – samozřejmě u těch malých vnoučat. Starší vnoučata jen naslouchají a zatím nevnímají nostalgickou atmosféru tohoto dne. Po sváteční večeři jdeme na hřbitov a na procházku.

2. Všem čtenářům Zpravodaje přeji dobré zdraví a pohodu. Přeji všem, aby náš Zpravodaj dále vycházel. Je to zdroj informací, které jsou nám blízké, a jsou pro nás nenahraditelným přínosem. Vychází díky redaktorovi panu Vlčkovi, kterému přeji, aby nadále měl dost energie a zdraví - bez toho náš Zpravodaj v tomto rozsahu nebude.

Květa Kuželová

1. Štědrý den budu trávit a prožívat asi jako většina lidí se svojí rodinou doma, v klidu, co nejvíce v duchu tradic a budu se snažit vypustit starosti, které s sebou nese současná doba.

2. Čtenářům Zpravodaje, jejich rodinám a známým přeji, aby je každý den provázely drobné radosti, setkání s lidmi, kteří přinášejí klid, a pocit, že je stále hodně těch, kteří mají dobré srdce a duši v těle. Přeji všem hlavně pevné zdraví, spoustu štěstí, pohody, klidu, dobrých přátel, radosti a nekonečně mnoho optimismu do budoucnosti.

Tradiční vánoční kvíz

- Kolik je v Trhovém Štěpánově spolků a sdružení?
a) 10 b) 12 c) 15 d) více než 15
- Kolik měl Trhový Štěpánov obyvatel na konci roku 2010?
a) 884 b) 889 c) 894 d) 899
- Kolik žilo obyvatel na konci roku 2010 ve Štěpánovské Lhotě?
a) 5 b) 6 c) 7 d) 10
- V kterém roce měl Trhový Štěpánov i s okolními obcemi (Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovská Lhota) nejvíce obyvatel podle sčítání lidu?
a) 1869 b) 1880 c) 1961 d) 1991
- Kolikrát v roce vychází časopis Pod Blaníkem?
a) 4 x b) 6 x c) 8 x d) 10 x
- Jak se jmenoval farář, kterému psal P. František Bejček pohlednici v roce 1914?
a) výtah b) klenutý suterén
c) bazén d) balkón
- Všeobecně známý historik P. Antonín Norbert Vlašák nenapsal:
a) Okres Vlašimský b) Okres Dolnokralovický
c) Okres Benešovský d) Bývalé panství Jemništské
- Členem Mikroregionu Český smaragd není obec:
a) Tichonice b) Soutice
c) Kladruby d) Rataje
- Víceúčelové hřiště v Trhovém Štěpánově nemá běžecskou dráhu s těmito parametry:
a) pro tři běžce a 100 m délky
b) pro tři běžce a 60 m délky
c) pro tři běžce a 50 m délky
d) pro dva běžce a 60 m
- Spolkový dům v Trhovém Štěpánově nemá
a) výtah b) klenutý suterén
c) bazén d) balkón

V tajence je jedna z nejstarších historických památek Trhového Štěpánova

1. Popisy života – 2. Vědomosti – 3. Čtvrtý stupeň známkování – 4. Severský stát – 5. Zastaralé označení jízdních kol – 6. Pohoří na jihozápadě Čech – 7. Kráska - 8. Název krasu – 9. Ochrana před blesky – 10. Církevní sbor nebo úřad – 11. Část katolické mše - latinsky - 12 Ochutití cukrem – 13. Odrazové akrobatické nářadí – 14. Severoafrický stát – 15. Místo pro konání výstav

Vánoční doplňovačka s tajenkou ve druhém řádku

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
A	L	Š	I	D	O	P	V	E	O	I	A	T	T	R	O	N

Legenda:

1. Chirurgický zákrok – 2. Začátek půstu – 3. Zjišťování vědomostí – 4. Závod na koních – 5. Ujet – 6. Křest nebo eucharistie – 7. Slovenský uzžený ovčí sýr – 8. Lenoch – 9. Smažený pokrm z litého těsta – 10. Slovo za slovem – 11. Maso lovné zvěře – 12. Divy – 13. Vodní hlodavec – 14. Koště – 15. Výrobna pochutiny – 16. Dobrá vlastnost – 17. Tělesná stráž

Vylustění tajemek doplňovačky, hřebenovky se všemi údaji a odpovědi na otázky tradičního vánočního kvízu zašlete poštou nebo předejte osobně v zalepené obálce na Městský úřad, Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov nejpozději do středy 11. ledna 2012. Vylosovaným výhercům budou předány odměny nejpozději do konce ledna 2012 a jejich jména zveřejněna v únorovém vydání Zpravodaje Štěpánovska. Těšíme se na Vaše odpovědi.

Jak se dva bratři dělili

Dva bratři společně pracovali na rodinné farmě. Jeden byl ženatý a měl velkou rodinu. Druhý byl svobodný. Večer si vždy veškerou úrodu i peníze dělili napůl.

Jednoho dne si svobodný bratr řekl: „Není spravedlivé dělit si všechno napůl. Já jsem sám a mé potřeby jsou menší.“ Každou noc potom nabral z truhlice pytel obilí, proklouzl do bratrova domu a vysypal obilí do jeho truhlice.

Mezitím si ženatý bratr řekl: „Není správné dělit si vše napůl. Já jsem ženatý a mám rodinu, která se o mne jednou postará. Bratr nemá nikoho, kdo by se o něj postaral.“ Každou noc nabral tedy pytel obilí a vysypal ho do bratrovy truhlice.

Oběma bratrům bylo celá léta divné, že jim obilí neubývá. Až jednou, když byla tmavá noc, do sebe venku narazili. Pomalu jim začalo docházet, proč obilí neubývalo. Položili pytle a pevně se objali.

Převzato z knihy: B. Cavanaugh: Malé příběhy, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří

Co lze vyjádřit jednoduše a co složitě?

Pythagorova věta: 24 slov

Modlitba Otče náš: 66 slov

Archimédův zákon: 67 slov

Deset Božích přikázání: 179 slov

Americká deklarace nezávislosti: 1 300 slov

Ústava USA se všemi 27 dodatky: 7 818 slov

Vyhláška EU o prodeji zelí: neuvěřitelných 26 911 slov

Divíte se? Nedivte!

Na slovíčko...

Idyla nebo kouzlo Vánoc?

Idyla je pohodová záležitost a výrazem kouzlo popisujeme, že něco je překrásné, nádherné a přitažlivé. České či střeoevropské Vánoce jsou takové. Vysněné, předem do všech podrobností připravené. Ale je tomu skutečně tak a mohou je prožívat všichni lidé bez rozdílu?

O Vánocích slavíme nebo si připomínáme den, kdy se v Betlémě narodil Spasitel, Kristus Pán. Ale jaké to tehdy bylo? Území bývalého Judského království bylo okupováno velmocenskou říší římskou. V Římě vládli krutí císařové, tehdy to byl Augustus, který nařídil sčítání lidu, aby potom nechal vybírat daně, z nichž financoval vše, co potřebovala tehdejší říše. Všude byli nenávidění římsí vojáci. V malé judské provincii vládl krutý Herodes, který se neštítal ničeho. Prikázal popraviti i své nejbližší příbuzné. Brrr!

V jeruzalémském chrámě postaveném Herodesem se konaly pravidelné oběti za hřích, učitelé Zákona vypracovali dalších několik set příkazů a zákazů, které měli Židé dodržovat, ale bylo to náboženské břemeno bez lásky a milosrdenství. V zapadlém a téměř zapomenutém městečku Nazaretě, stranou od všeho dění žije bezúhonná panna Maria. Jí anděl předpověděl, že se jí narodí syn, který se stane Spasitelem a Zachráncem Izraele, ale i celého světa a vysvobodí lidi od hříchu a věčné smrti.

Marii hrozí skandál, protože je těhotná a její snoubenec Josef není otcem tohoto dítěte. Nařízení účastnit se sčítání lidu je nesmyslné. Celý národ je v pohybu. Každý musí jít ke sčítání tam, kde se narodil. Kdo takovou pítomost vymyslel? I ve starověku vládla nesmyslná byrokracie. Pár kilometrů na jih od hlavního města, je Betlém. Tam putuje Josef s Marií, která je ve vysokém stupni těhotenství. Porod je na spadnutí. Ale v Betlémě už není žádné místo k přenocování. Jen špinavá, smrdutá a nehygienická stáj.

To není idyla, ale syrovost a tvrdá realita života tehdejšího světa. Do takové situace nechal nebeský Otec narodit svého Syna, budoucího Spasitele světa. Všechno, co bylo předpověděno, se tehdy splnilo. Pár hodin po porodu se přicházejí poklonit narozenému Králi nebes prostí pastýři, skutečná spodina tehdejší společnosti.

Za nějaký čas přicházejí tři mudrci od východu, tehdejší elita z neznámé daleké země, aby se Dítěti Ježíši poklonili. Přišli s dary, zlatem, kadidlem a myrhou, které zajistily mladé rodině živobytí na dlouho dobu putování

a pobytu v Egyptě. Malý Ježíš unikl smrti, která potkala mnoho tehdy narozených dětí ve věku do dvou let.

Přibližně o dva tisíce let později lidé slaví Vánoce a často ani neví, jaký je jejich smysl. Svět je stejný jako tehdy: vládnou mu vojáci, nespravedliví lidé, kteří žijí na úkor druhých, protože je okrádají, rozhazují veřejné finanční prostředky na zbytečnosti, často navíc předražené. Tehdy se lidé trmáceli ke sčítání desítky, možná stovky kilometrů pěšky nebo na oslovi či velbloudovi. Dnes by to nedělali. Nechodí ani k volbám, ale čas od času se vzbouří, někteří jsou zmrzačení nebo zabiti v boji pro dobrou věc, jako je tomu například v New Yorku, kde se bouří proti bankéřům. Jaká idyla Vánoc a jaké jejich kouzlo?

Nedovedeme si představit Vánoce bez koledí, výzdoby, vánočních stromků, dárků, vzájemných a upřímných přání, bez půlnočních mší nebo pobožností. Ne všem je všechno z toho dáno nebo umožněno. Idyla ani kouzlo nespočívá ve vnějších skutečnostech, ale radost, pokoj, smíření, lásku, porozumění můžeme prožívat přesto, že kolem nás se děje mnoho nedobrého.

Významný endokrinolog, akademik Josef Charvát, napsal kdysi útlou knížečku, kterou nazval „Člověk a jeho svět.“ V ní se zamýšlel nad situací, která může nastat. Píše o „pěti základních činitelích, které určují a zároveň i limitují světový růst. Je to celosvětová populace, zemědělská produkce, přírodní zdroje, výroba včetně investic a zamořování životního prostředí. Všechny 5 ukazatelů dosud rostlo exponenciálně.

Kdyby to pokračovalo, muselo by dosáhnout limitu nejdéle do 100 let a pak by se celý systém poměrně náhle zhroutil. Možná však, že by ke kolapsu došlo už dřív. Charvát varuje, že nejdříve začnou klesat zásoby přírodních zdrojů (paliv, kovů, atd.). Jejich dobývání bude čím dál dražší a obtížnější, bude vyžadovat i víc energie. To vše povede k většímu znečišťování životního prostředí. Bude klesat i dodávka surovin, proto se sníží průmyslová výroba, což zase povede ke snížení produkce potravin. Stoupající zamoření vzduchu, půdy a vody bude kromě toho tlumit výrobu potravy přímo. Nakonec se tedy musí zhroutit populace, jak vlivem toxických látek z prostředí, tak z dlouhodobého stavu výživy, hladu a pokleslé odolnosti k infekcím. Když se v tomto modelu pokusně mění jednotlivé pa-

rametry, vykazuje počítač posunutí časového průběhu, ale ne o mnoho, a konečný výsledek je týž. Po jisté době nastane náhlé zhroutení. Nemusí dojít ke katastrofě, jestliže se naučíme dívat se na svět, v němž žijeme, jinýma očima, lépe řečeno, naučíme-li se o sobě a o světovém systému jinak myslet.“ (Knížka Člověk a jeho svět vyšla skoro zázračně v roce 1974, v době totality!!!)

Apoštol Petr napsal ve svém prvním listu: „Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě. Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým.“ V druhém listu napsal apoštol Petr slova, která mluví o konci světa: „Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“

V letošním roce, stejně jako v jiných letech, mnozí předpovídali konec světa, ale jejich výpočty se ukázaly klamné. Idyla nebo kouzlo Vánoc jsou pouze příslibem toho, co můžeme čekat podle Zjevení Janova: „Viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo.“

Lidé, kteří věří v Boha, vyznávají: „Máme naději v živém Bohu, který je Spasitel všech lidí.“ To je ten Spasitel, který se před staletími narodil v Betlémě jako dítě.

Tato naděje je skutečnější, než idyla nebo kouzlo Vánoc. To pomine, ale naděje přetrvává...

Než půjdete na půlnoční...

Žalm 103. Davidův - Český studijní překlad

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a celé mé nitro jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a nezapomínej, co vše vykonal.

On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci. On vykupuje z jámy tvůj život, korunuje tě milosrdenstvím a slitováním. On napájí tvé trvání dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. Hospodin zjednává spravedlnost, zjednává právo všem utlačovaným. Dal poznat své cesty Mojžíšovi a synům Izraele své činy.

Soucitný a milostivý je Hospodin, pomalý k hněvu a velkého milosrdenství. Nebude se pořád přít a nebude se hněvat věčně. Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám podle našich provinění. Vždyť jak vysoko jsou nebesa nad zemí, tak mocné je jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí. Jak daleko je východ od západu, tak od nás vzdálil naše přestoupení.

Jako má otec soucit se svými syny, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. On přece ví, jak jsme utvořeni, pamatuje, že jsme prach. Dny člověka jsou jako tráva, rozkvétá jako polní květ. Vítr na něho zafouká a je po něm, a už si nepovšimnou, že tu není.

Ale Hospodinovo milosrdenství je od věků až navěky nad těmi, kdo se ho bojí,

a jeho spravedlnost nad syny jeho synů, nad těmi, kdo zachovávají jeho smlouvu a pamatují na jeho přikázání, aby je plnili.

Hospodin upevnil svůj trůn na nebesích a jeho kralování vládne všemu.

Dobrořečte Hospodinu, jeho andělé, vy mocní hrdinové, kteří činíte jeho slovo, poslušní jeho slova!

Dobrořečte Hospodinu všechny jeho zástupy, vy kdo mu sloužíte a činíte, v čem má zalíbení.

Dobrořečte Hospodinu všechny jeho skutky na všech místech jeho vlády! Dobrořeč, má duše, Hospodinu!

Bohoslužby o svátcích v závěru roku 2011 a na Nový rok 2012

Římskokatolická církev

Kostel sv. Bartoloměje Trhový Štěpánov

4. adventní neděle 18.12.2011

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Sobota 24.12.2011 Štědrý den

24.00 hod. půlnoční mše svatá

Neděle 25.12.2011 Hod Boží vánoční

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Pondělí 26.12.2011 sv. Štěpána

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Sobota 31.12.2011 poslední den roku 2011

18.00 hod. Poděkování za uplynulý rok a mše svatá

Nový rok neděle 1.1.2012

08.30 hod. pravidelná mše svatá

Kaple sv. Václava Kladruby

Neděle 26.12.2011 sv. Štěpána

10.30 hod. pravidelná mše svatá

Kostel sv. Prokopa Tehov

Neděle 1.1.2011

10.30 hod. mše svatá

Kostel sv. Petra a Pavla Zdislavice

4. adventní neděle 18.12.2011

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Sobota 24.12.2011 Štědrý den

22.30 hod. půlnoční mše svatá

Neděle 25.12.2011 Hod Boží vánoční

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Pondělí 26.12.2011 sv. Štěpána

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Sobota 31.12.2011 poslední den roku 2011

16.00 hod. Slavnost na ukončení roku

Nový rok neděle 1.1.2012

08.00 hod. pravidelná mše svatá

Církev bratrská Trhový Štěpánov

– modlitebna, Dubějovická 50

Neděle 25.12.2011 Hod Boží vánoční

08.30 hod. sváteční bohoslužba s pravidelným programem

Sobota 31.12.2011 poslední den roku 2010

17.00 hod. bohoslužba na ukončení roku s programem

Neděle Nový rok 1.1.2012

10.00 hod. novoroční bohoslužba s pravidelným programem

Církev bratrská Vlašim

– Spolkový dům, Palackého náměstí 7

4. adventní neděle 18.12.2011

10.30 hod. bohoslužba s dětskou vánoční slavností

Neděle 25.12.2011 Hod Boží vánoční

10.30 hod. sváteční bohoslužba

Autoři fotografií:

Archiv Mgr. Stanislav Příhoda: Malíř Podblanicka se dožil pětasedmdesátky • Archiv novoročenek Jaromír Vlček: Mariin chvalozpěv Magnificat; Na slovíčko (autor Daniel Valeš) • Archiv rodiny Zemanovy: Společenská kronika • Ing. Lubomír Hejzlar: Sbor Církve bratrské „Podblanicko“ •

Mirko Hrbek: Slavnostní otevření

Spolkového domu • Josef Korn: Vánoční Jarmark; Oční optika v našem městě • Mgr. Zdeňka Kunčická: Vánoční jarmark v Hulicích • Olga Polívková: Zoubky jako perličky • Alena Svobodová: Jarmark v Souticích • Ing. Alena Vilímovská: Titulní strana; Úplné bezvětrí; Svítím, svítíš, svítíme • Marie Vojtová: Malá vánoční anketa • Vlček Jaromír: Slavnostní otevření Spolkového domu; Spolkový dům; Oční optika v našem městě.

Obrázky nakreslila Mgr. Ing. Hana Pokorná, přání k Vánocům v Malé vánoční anketě vyrobila Marie Vojtová.

Betlémy skleněné i jiné

Muzeum Podblanicka v Zámku Vlašim Vás zve na výstavu, která trvá až do 30. 12. 2011, zámek Vlašim. Otevřeno úterý - neděle, otevřeno je také 25. a 26. 12. 2011. Na Štědrý den je zavřeno!

Skleněné betlémy z oblasti Železného Brodu jsou ve Vlašimi vystavené poprvé. Betlémy zapůjčily: Severočeské muzeum v Liberci, Městské muzeum v Železném Brodu, Střední průmyslová škola sklářská Železný Brod, firma Kortan - sklo, bižuterie Železný Brod, Lampglas s.r.o. Alšovice, pan Franěk, manželé Hlaváčkovi, manželé Janusovi, paní Jarešová, paní Šilhánová a další.

Oční optika v našem městě

V druhé polovině listopadu letošního roku byla otevřena nová, speciální služba nejen štěpánovské veřejnosti. Erika Štiková z Polní ulice č. p. 327 nabízí služby a prodej v oboru oční optika.

Jsou to tyto služby: zhotovení brýlí, opravy, komplety a čištění brýlí.

Prodává pouzdra, čisticí prostředky na optiku a další optické pomůcky.

Telefonní kontakt: 605 038 409.

Zákazníkům mimo město Trhový Štěpánov upřesňujeme místo: z Náměstí směrem na Dalkovice. Je to zelený dům vpravo, téměř na konci Dalkovické ulice, který nemůžete přehlédnout.

Společenská kronika

Životní jubilea

02.12. – Drahomír Maštaliř, Dalkovice – 80 let
 02.12. – Věra Svobodová, Dalkovice – 60 let
 04.12. – Františka Lejčková, Trhový Štěpánov – 65 let
 08.12. – Marie Vinšová, Dubějovice 43 – 83 let
 13.12. – Jaroslav Nerad, Trhový Štěpánov – 82 let
 13.12. – Antonín Ryšavý, Sedmpány – 55 let
 14.12. – Milan Frůbling, Trhový Štěpánov – 55 let
 17.12. – Jaroslava Holečková, Sedmpány – 70 let
 19.12. – Pavel Kaleta, Trhový Štěpánov 87 let
 20.12. – RNDr. Jaroslav Drobník, Sedmpány – 82 let
 22.12. – Marie Čermáková, Trhový Štěpánov – 82 let
 25.12. – Jan Rakušan, Dalkovice – 65 let
 26.12. – Luboš Černík, Střechov – 60 let
 30.12. – Miroslava Štiková, Trhový Štěpánov – 60 let
 03.01. – Jaroslav Šesták, Trhový Štěpánov – 92 let
 03.01. – Antonín Jeřábek, Sedmpány – 65 let
 04.01. – Jana Vojtová, Střechov – 55 let
 05.01. – Růžena Hertlová, Trhový Štěpánov – 60 let
 06.01. – Vladimír Trpišovský, Dubějovice – 70 let
 13.01. – Bohumil Kulíček, Trhový Štěpánov – 50 let
 15.01. – Ladislav Holada, Sedmpány – 89 let
 22.01. – František Trpišovský, Dubějovice – 65 let
 23.01. – Jiří Smítka, Střechov – 80 let
 30.01. – Jaroslav John, Trhový Štěpánov – 86 let

Navždy odešli:

03.10. – Vlasta Kulíková, Dubějovice – ve věku 58 let
 15.11. – Jiří Čermák, Trhový Štěpánov – ve věku 61 let
 21.11. – Jaroslav Houdek, Střechov – ve věku 60 let
 25.11. – Vladimír Setníčka, Sedmpány – ve věku 60 let

Sňatek uzavřeli:

11.11. – Ing. Karel Pokorný, Trhový Štěpánov,
 a Mgr. Ing. Hana Podhadská, Trhový Štěpánov

Narodili se:

26.07. – Veronika Zemanová, Trhový Štěpánov
 rodiče Miroslav a Štěpánka Zemanovi

Město Trhový Štěpánov

srdečně zve na

VÁNOČNÍ JARMARK

v sobotu 17. 12. 2011
od 10:00 hodin
na Náměstí.

Živý Betlém, koledy žáci ZŠ, trhy, stará řemesla, hudba
 občerstvení: zabijačkové a rybí speciality,
 svažené víno, medovina...

Veronika Zemanová s rodiči

Zpravodaj Štěpánovska - informační a kulturní dvouměsíčník vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Vychází pravidelně každý sudý měsíc. Povoluje Městský úřad tamtéž. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Řídí redakční rada: Mgr. Hana Frůblingová, Olga Polívková, Marie Vojtová, Josef Korn- místostarosta, František Skalický – fotograf, a Jaromír Vlček – odpovědný redaktor. Logo: © Bc. David Korn. Za obsah příspěvků odpovídají autoři, nepodepsané články netiskneme. Názor redakční rady nemusí být shodný s názorem autora. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků. Za drobné chyby se omlouváme. Příspěvky přijímáme psané ručně i na psacím stroji, pokud píšete na počítači, přiložte disketu nebo flash disk s textem ve formátu Word. Texty i fotografie lze posílat elektronickou poštou na výše uvedenou elektronickou adresu. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tiskne Robert Fritzl, F-Print, Krchleby. Náklad 700 ks. Cena 1 výtisku 5,- Kč. Uzávěrka 25.11.2011. Předáno pro grafické zpracování 28.11.2011. Další číslo vyjde v únoru 2012. Uzávěrka únorového vydání bude 26.1. 2012.